

Proletari din toate țările, uniți-vă!

FLACARA

REVISTĂ SOCIAL-POLITICĂ
ȘI LITERAR-ARTISTICĂ

Flacăra
Revista
Muncitorilor

Nr. 20 (260)

Anul IX
21 mai 1960

**ERA
COSMICĂ**

Sculptură de
POSTNIKOV

CU CĂRȚILE PE FAȚĂ

Opinia publică internațională e revoltată de faptul că tocmai în ajunul unui eveniment de mare importanță pentru salvagardarea păcii, dușmanii destinderii internaționale au recurs la scandaloase provocări, potrivit cu vechile practici ale amenințării și șantajului. Pe drept cuvânt, N.S. Hrușciov, șeful guvernului sovietic, a arătat, în declarația pe care a făcut-o la 16 mai în palatul Ellysée, în prezența conducătorilor puterilor occidentale, că în urma zborurilor de spionaj ale avioanelor militare americane și mai cu seamă după declararea acestor zboruri drept politică națională a S.U.A., în relațiile internaționale s-au creat condiții noi, poziția adoptată de Statele Unite fiind de natură să împiedice desfășurarea normală și cu succes a conferinței la nivel înalt.

Acțiunea agresivă, ca și eschivarea guvernului american de a condamna agresiunea, de a-și exprima regretul, de a trage la răspundere pe cei vinovați de aceste acte și de a renunța pe viitor la continuarea lor, arată cât se poate de evident că partea americană la conferința de la Paris nu a intenționat să pășească pe calea tratatelor normale, cinstite și rezonabile, între state egale în drepturi.

N. S. Hrușciov a precizat că pentru succesul conferinței este necesar ca guvernele tuturor puterilor reprezentate la aceasta să urmeze o politică deschisă și cinstită și să declare în mod solemn că nu vor întreprinde unele împotriva altora nici un fel de acțiuni reprezentând o încălcare a suveranității de stat a puterilor. Ori, așa cum a subliniat N. S. Hrușciov la conferința de presă de la Paris din 18 mai „declarația lui Eisenhower că a sistat zborurile provocatoare pentru perioada în care se va afla la Casa Albă nu este o recunoaștere și nici măcar o recunoaștere pe jumătate, ci o eschivare de la recunoaștere și, prin urmare, de la răspunderea pentru acțiunile sale agresive”.

Puternicul ecou pe care l-au avut în lumea întreagă declarațiile șefului guvernului sovietic constituie dovada elocventă a aprobării de care se bucură politica U.R.S.S., îndreptată consecvent spre găsirea celor mai bune și practice căi spre rezolvarea problemelor legate de lupta pentru micșorarea încordării internaționale, pentru asigurarea unei păci trainice în lume.

Dovezi zdrobitoare atestă vina ce revine cercurilor agresive din S.U.A. și acuză pe autorii politicii de provocări, care s-a concretizat prin zborul avionului militar de spionaj trimis la 1 Mai în spațiul aerian al Uniunii Sovietice, ca și prin actul fără precedent al declarării unor astfel de zboruri drept politică națională a S.U.A.

În același timp, în fața întregii opinii publice mondiale se învederează orientarea pașnică a politicii Uniunii Sovietice, care și de astă dată oferă mărturia unui spirit constructiv și de bunăvoință, răbdare, înțelepciune.

Cu tot refuzul părții americane de a asigura condițiile necesare pentru a face acceptabilă pentru Uniunea Sovietică participarea la conferința la nivel înalt, Uniunea Sovietică— așa cum a declarat N.S. Hrușciov — nu-și va slăbi eforturile pentru a se ajunge la un acord. Aceasta pentru că U.R.S.S., ca și toate celelalte țări socialiste, este convinsă de necesitatea vitală a coexistenței pașnice și militează sincer pentru cauza păcii.

Aprobată și înțeleasă întocmai, politica de pace a Uniunii Sovietice este susținută de toți oamenii iubitori de pace, care se opun cu tărie uneltirilor războinice.

Poziția demnă, plină de autoritate și profund principială a guvernului sovietic se bucură de adeziunea unanimă a tuturor țărilor socialiste, în rîndul cărora se numără și patria noastră, Republica Populară Romînă.

Cu toată fermitatea, popoarele noastre libere apără cauza păcii și înfierează acțiunile îndreptate împotriva ei.

★

În această pagină prezentăm câteva fotografii în legătură cu zborul provocator și agresiv al avionului de spionaj american. Ele constituie adevărate acte de acuzare împotriva promotorilor americani ai „războiului rece”.

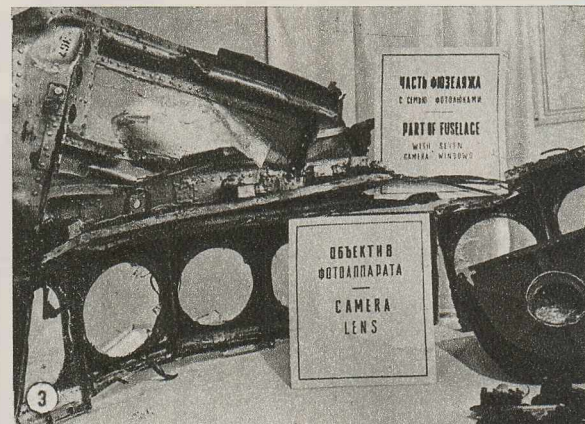
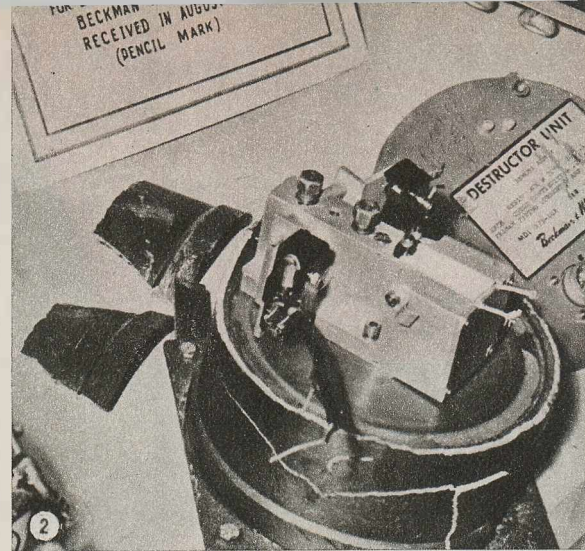
„Motivul pentru care conferința a eșuat este zborul avionului „U-2” sau mai precis poziția pe care s-au situat președintele și guvernul său”. WALTER LIPPMANN („New York Herald Tribune”)

„Luările de poziție americane cu privire la avionul „U-2” îl obligaseră pe conducătorul sovietic să ceară o punere la punct categorică. Dar americanii au încercat zadarnic să fie virtuși atunci cînd nu erau cinstiți”. („DAILY TELEGRAPH” — Anglia)

„Președintele Statelor Unite va fi acuzat în toată lumea de reluarea războiului rece și de revenire la atmosfera crizei... Ceea ce constituie punctul central al acuzațiilor lui N.S. Hrușciov este un fapt cert și neplăcut: Statele Unite au încălcat cu adevărat suveranitatea sovietică și președintele a luat asupra sa personal răspunderea pentru aceasta”. CH. ROBERTS („Washington Post and Times Herald”)

„Chiar dacă președintele S.U.A. ar da acum noi dovezi că năzuiește spre pace și destindere a încordării internaționale, nici atunci nu se va putea nega că... (S.U.A. — N.R.) a suferit un eșec nemaipomenit și o pierdere de prestigiu... Hrușciov a avut tot dreptul să învinuiască S.U.A. de provocări directe săvîrșite împotriva teritoriului sovietic”. („SVENSKA DAGBLADET” — Suedia)

„Relațiile internaționale au o mult prea mare importanță pentru existența noastră pentru ca oamenii cu vederi democratice să poată tolera lipsa de răspundere și prostia în conducerea treburilor internaționale. Guvernul (S.U.A. — N.R.) este vădit vinovat”. CHARLES ADAMS, cititor al ziarului „Des Moines Register” (S.U.A.)

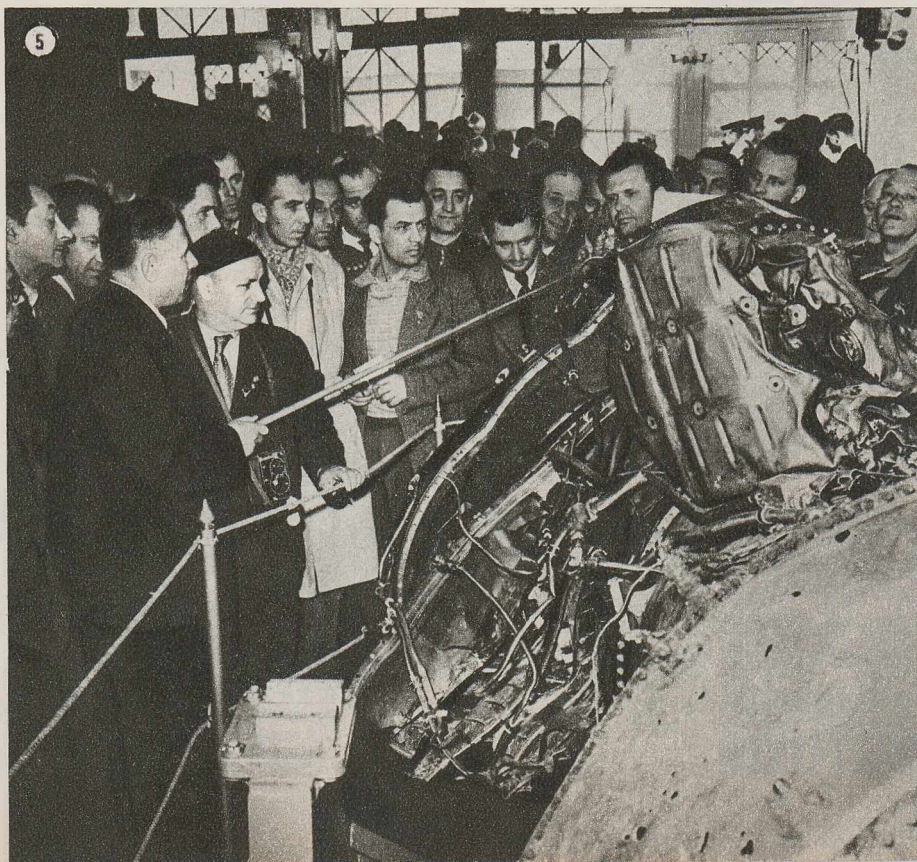
① Acest grup de ostași sovietici s-a distins la îndeplinirea misiunii de a doborî, cu ajutorul rachetei, avionul american „U-2” care a violat frontiera Uniunii Sovietice în scopuri de spionaj.

② Pentru a nu lăsa nici o urmă, în cazul cînd ar fi fost descoperit, avionul era prevăzut cu această mașină infernală.

③ Aparatul fotografic cu care spionul american a fotografiat de la mari înălțimi o serie de obiective militare și industriale sovietice. Filmul din aparat era destinat fotografierii continue pe o distanță de 3.500 kilometri.

④ Aviatorul-spion Francis Gary Powers.

⑤ Oamenii sovietici examinează cu indignare rămășițele avionului-spion. În prim plan se zărește urmele lăsate de schiele rachetei sovietice.

Descoperitorii de comori

Fotoreportaj de E. IAROVICI

S-a înrădăcinat la noi acest obicei minunat, ca oamenii muncii să cinstească marile sărbători ale patriei cu realizări deosebite. Ei nu vor să vină la praznic cu mâna goală. E o chestiune de onoare pentru fiecare din ei, ca uzina, orașul, regiunea lor să aducă în aceste zile sărbătorești cât mai multe dovezi că au reușit să dea viață chemărilor partidului lor drag.

Și ce mândri sînt cînd văd că ceea ce au creat ei cu mîinile lor, prin iscusința minții lor, este cu măcar o jumătate de procent mai mult decît au făcut alții dintr-o ramură similară!

Intreceri socialiste există de mulți ani în țara noastră. Dar din etapă în etapă, din an în an, sub îndrumarea partidului, ele devin mai cuprinzătoare, mai pline de miez, antrenînd din ce în ce mai mulți muncitori.

În cinstea Congresului al III-lea al partidului toți oamenii muncii participă la o întrecere care dă strălucirea convenită mărețului eveniment.

Intrecerea e în toi și la uzina „1 Mai” din Ploești și cuprinde acum pe aproape toți muncitorii care, însuflețiți de chemarea partidului pentru „mai mult, mai ieftin și de mai bună calitate”, cumpănesc pe toate fețele fiecare posibilitate de împlinire a acestei chemări. Sarcinile de plan pe 1960 sînt discutate în echipe, brigăzi și secții. Fiecare muncitor, tehnician și inginer își chibzuiește cu socoteală partea ce-i revine lui și mulți dintre ei își dau seama că pot mai mult. Se simt mai puternici, mai pricepuți, știu mai multe decît știau cu cîteva luni în urmă, roadele introducerii tehnicii noi și ale măsurilor tehnico-organizatorice încep să se arate. Colectivul uzinei și-a majorat angajamentul anual de economii de la 4.300.000 la 5 milioane; s-a angajat de asemenea la scăderea rebuturilor față de 1959 cu 30 la sută, în loc de 20 la sută cît fusese planificat, la depășirea producției globale planificate cu 1 la sută și la ridicarea productivității muncii peste plan cu încă 0,5 la sută. Cu aceste angajamente majorate a

① Pache Teleanu este unul dintre șefii de brigadă care a răspuns la chemarea lui Geogea. Deocamdată are un punctaj mai mare, deoarece — datorită unei mai bune îngrijiri a agregatelor de sudură — nu a avut defectiuni tehnice.

② Una din inițiativele secției cazangerie: prin punerea în funcțiune a sectorului de debitare centralizată a tablelor se realizează o economie de 3.500 kg metal la fiecare instalație 4 L. D.

chemat uzina la întrecere în cinstea celui de-al III-lea Congres toate întreprinderile metalurgice din țară.

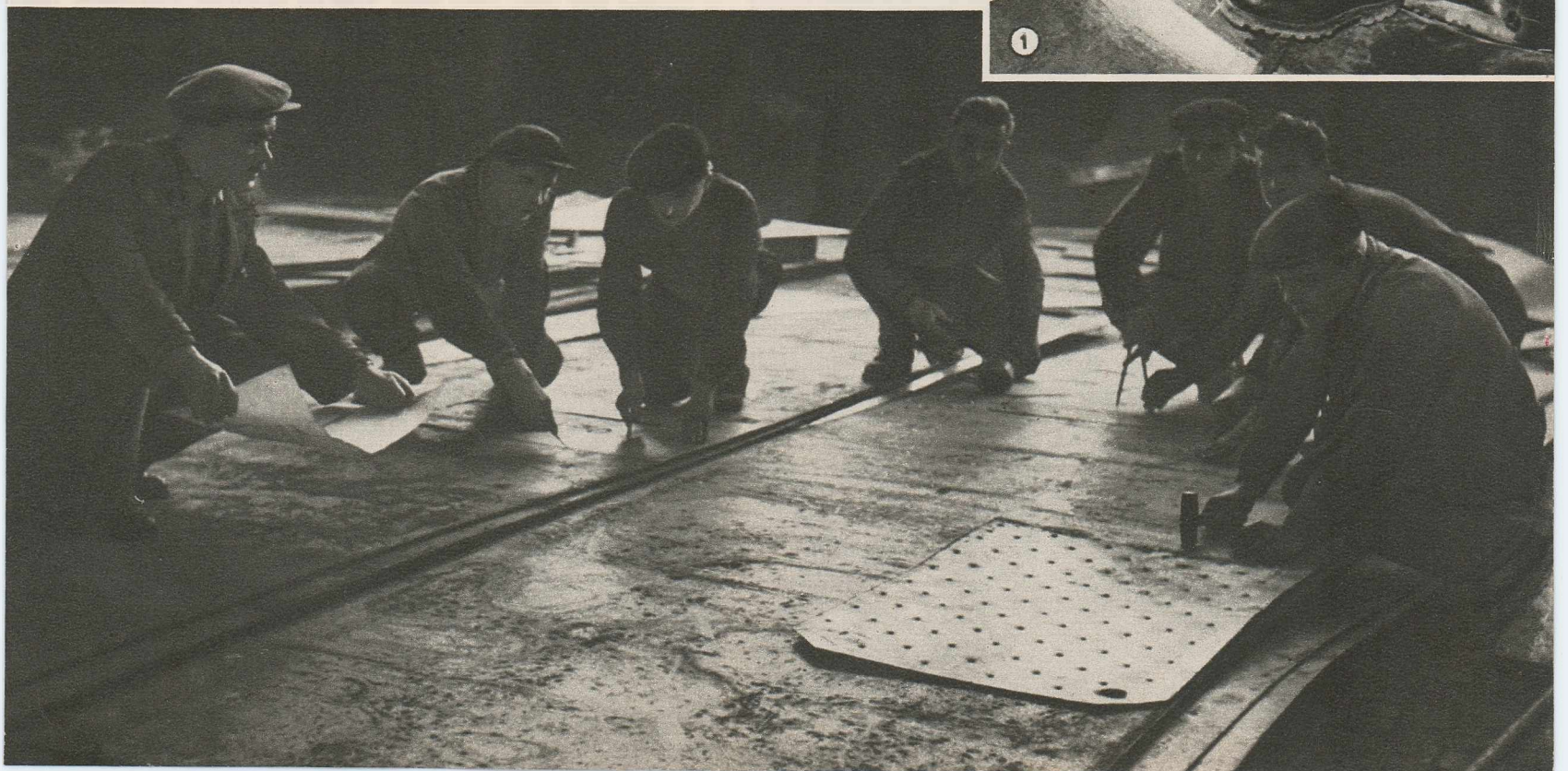
Comunistul Nicolae Birlează, tipăritor la turnătoria de oțel, responsabil de brigadă, care a lansat chemarea la întrecere în uzină, își mărește angajamentele și lansează o nouă chemare în cinstea Congresului. În afară de obiectivele economice (reducerea rebuturilor la 0, depășire de normă cu 15 la sută), el introduce un obiectiv nou în întrecerea socialistă: ridicarea nivelului profesional și cultural. Se va ține deci seama la punctaj de studierea în colectiv a articolelor tehnice legate de specificul muncii și se vor puncta, de asemenea, ieșirile în colectiv, pe echipă, la spectacole.

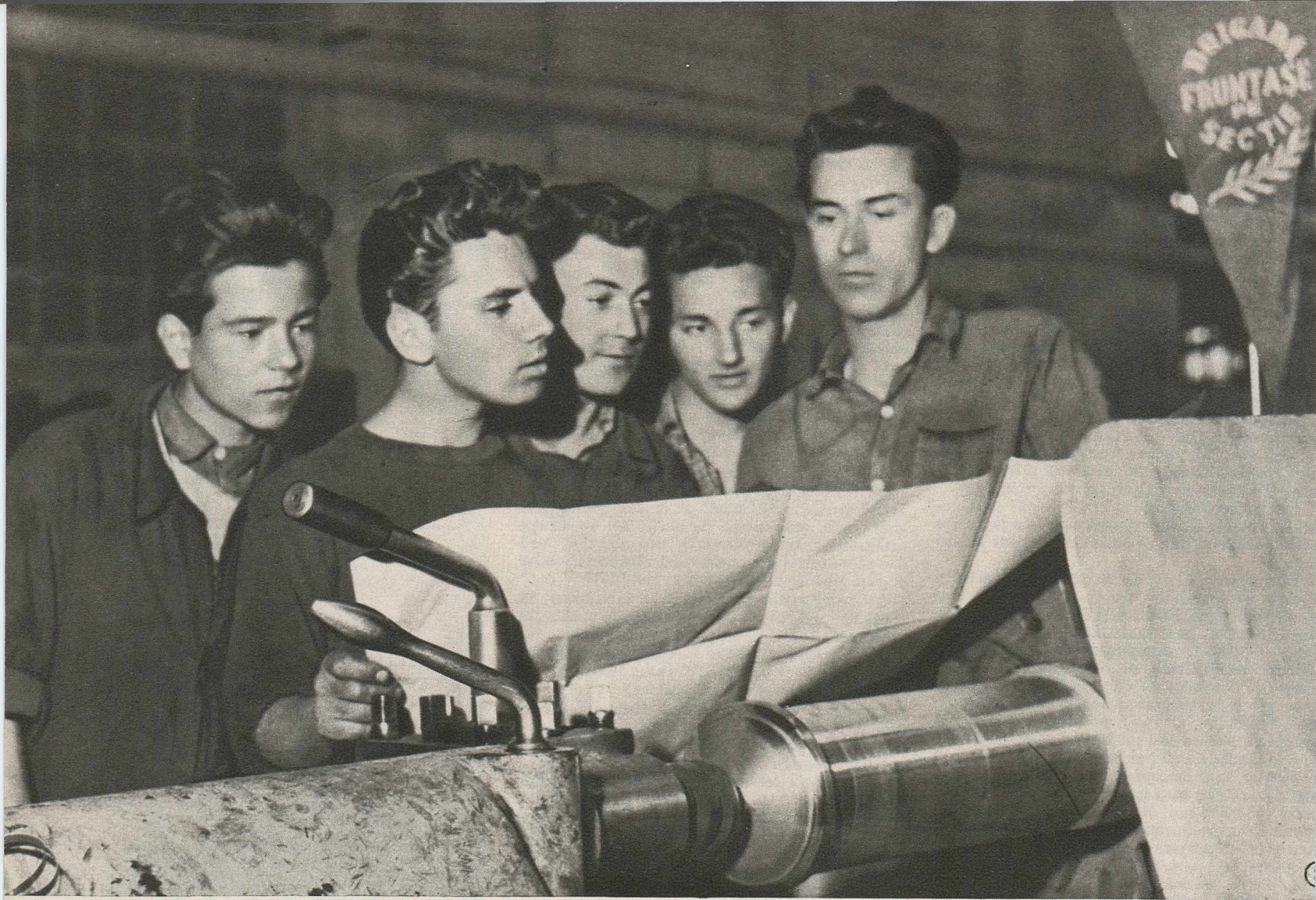
Șeful de echipă de la asamblare și turnare, Toma Rusea, și-a mărit și el angajamentele. „Se poate mai mult. Trebuie: să te ocupi mai bine de fiecare tovarăș din echipă, să-i dai răspunderi concrete, să-l cîntărești bine și să-l pui la locul cel mai potrivit”.

La cazangerie, la uzinaj, la sape-foraj, la sculărie, peste tot — în consfățuirii de producție și în afara lor — se pun și se rezolvă cele mai diferite probleme. De la începutul anului s-au prezentat 150 de inovații, din care au fost acceptate 23; 20 s-au și pus în aplicare.

Lozinca „Nici un leu risipit, fiecare leu fructificat”, adresată de tineretul uzinei întregului tineret din țară, inițiativa „marșul ridicării calificării” sau preluarea inițiativei „procesul milimetrilor” capătă în focul întrecerilor o extindere și o însemnătate și mai mare. Brigada de tineret condusă de Viorel Nemeș a făcut într-un trimestru economii de 27.850 lei și a dat rebut numai 0,30 la sută — procentul admis fiind de 1,60 la sută. De aceea brigada deține drapelul de fruntașă pe ramura metalurgie la nivel oraș.

Dacă stai de vorbă cu electricianul Gh. Grigore, cu Ion Purcăroiu de la sape-foraj, cu C. Geogea, sudor la cazangerie, cu ing. Bivolian, cu inovatorul Iosif Lisovschi sau cu mulți alții, îți dai seama că ai de-a face cu adevărați descoperitori de comori. Ei descoperă rezerve interne nebanuite, rezerve în ceea ce pot mașinile, rezerve de spațiu util, rezerve în fluxul tehnologic, în cele 480 de minute muncă sau oriunde s-ar ascunde ele. Ei descoperă comori și le pun în slujba mărețului țel al omenirii: socialismul.

③ De 2 luni, brigada de tineret a lui Dumitru Niculae — de la sectorul mecanic 4 — deține drapelul de brigadă fruntașă pentru calitatea produselor, buna organizare a locului de muncă, disciplină, reducerea rebuturilor la zero și depășirea medie lunară între 18-20 la sută.

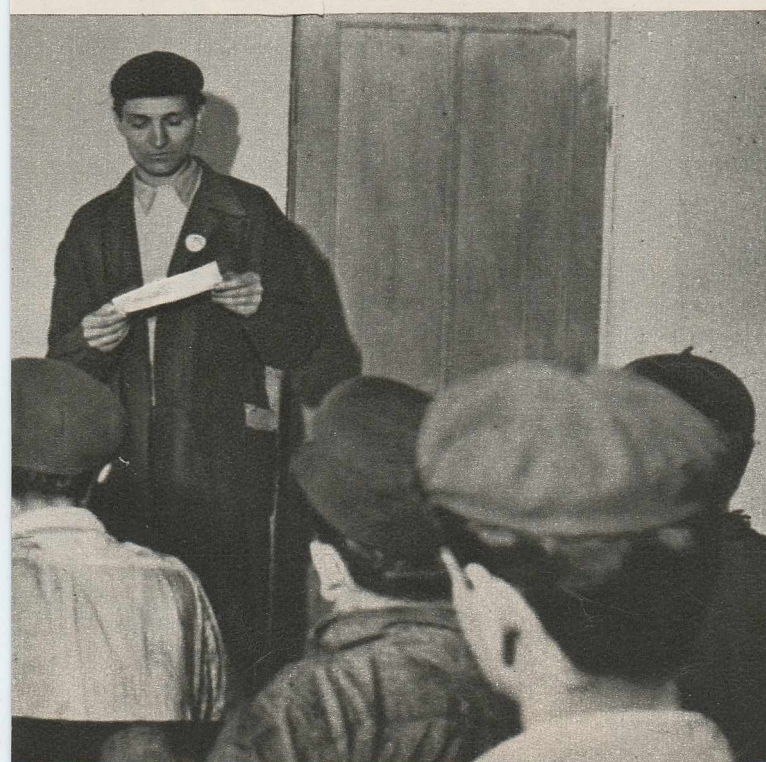
④ În cadrul măsurilor pentru o mai bună folosire a mașinilor, un colectiv condus de ing. Aurel Bivolan și tehnologul Ion Ungureanu, laureat al Premiului de Stat, au modificat, prin resurse interne, un strung care stătea nefolosit de o multă vreme, transformându-l într-o mașină cu cuțite multiple de mare randament. Iată-l pe tov. Ungureanu dând explicații strungarului Radu Dumitru asupra felului cum trebuie să se lucreze cu noua mașină.

⑤ În constătuirile de producție se ridică tot felul de probleme strâns legate de muncă; se analizează greutățile, se propun soluții, se face schimb de experiență pentru a generaliza cele mai bune metode.

⑥ Constantin Geogea, șeful brigăzii de sudori electrice la aparatul petrolifer și a lansat chemarea la întrecere între toate brigăzile de sudori din secția cazanerie.

⑦ Tov. Vasile Harabagiu (stînga) nu reușește să-și îndeplinească norma zilnică și consumă prea multe cuțite vidia. Șeful său de brigadă, Stan Ștefan (dreapta) și-a luat angajamentul de a se ocupa îndeaproape de el, ajutîndu-l să lucreze bine și să ajungă să-și depășească sarcinile de plan.

PĂSTORUL ELECTRIC

Cu toate că nu ne imaginaserăm nici un moment că păstorul electric ar fi cumva vreun robot alergând printre vite cu biciul, ceea ce vedeam în fața noastră ne părea destul de ciudat.

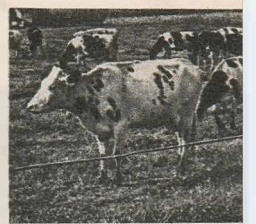
De fapt „păstorul electric” e un gard de sîrmă încărcată cu electricitate și înlocuiește cu mult succes vechiul gard de lemn folosit în pășunatul rațional. Astăzi, pășunatul extensiv, cu paznic care supraveghează animalele, este tot mai mult înlocuit cu pășunatul pe parcelă. Animalele închise într-un Țarc cu gard de lemn și sîrmă ghimpată sînt obligate astfel să consume toată masa verde, fără a avea posibilitatea de a alege numai plantele mai gustoase. În pășunatul obișnuit, supra-solicitarea porțiunilor cu soiuri mai valoroase duce cu timpul la degradarea pășunii, prin înmulțirea solurilor inferioare, rămase neatînse de vite. Pășunatul rațional evită deci acest neajuns și creează astfel mari rezerve pentru dezvoltarea șeptelului. Productivitatea pășunilor crește pînă la 30 %, iar munca de supraveghere este considerabil redusă. Gardul de lemn și-a găsit însă în „păstorul electric” un înlocuitor mai puțin costisitor, mai ieftin și mai ușor de demontat și montat dintr-un loc într-altul. Stîlpii metalici, plantați la circa 20 de metri unul de altul, susțin — pe izolatori — unul sau mai multe fire de sîrmă subțire care înconjoară parcela. Un dispozitiv care amintește prin bătăile lui de un metronom transformă tensiunea joasă a unui acumulator într-o tensiune înaltă de 2.500-3.000 de volți și o trimite sub formă de impulsuri, din secundă în secundă, pe sîrmele gardului. Impulsurile acestea dau animalului — care vine în contact cu sîrma — senzația unei lovituri neplăcute dar nepericuloase. Cîteva atingeri cu sîrma, tot altele șocuri neplăcute, și la animal se formează un reflex

condiționat care-l determină să evite atingerea gardului. După ce iarba a fost consumată în întregime pe parcelă, gardul este mutat mai departe, iar în timpul acesta pe vechea parcelă pășunea poate să se regenereze.

La G.A.S.-Prejmer s-a introdus anul trecut un asemenea gard electric. Cu ajutorul lui, norma de deservire a crescut simțitor în tabăra de vară pentru porcine, iar prin reducerea personalului îngrijitor, costul aparatului a fost recuperat într-o singură lună.

Elaborat de Institutul de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii, gardul electric de tip românesc se produce acum în serie la Centrul mecanic agricol din Orașul Stalin.

Tr. PROSAN

Nu e bine să atingi sîrma! S-au format reflexe condiționate și animalele păstrează acum distanța cuvenită.

„Inima” păstorului electric: dispozitivul care trimite prin sîrmă, din secundă în secundă, impulsuri electrice de circa 2.500-3.000 volți.

Bravo, bucureștenii!

Există o etică a cetățeanului de pe stradă. O etică ce-i solicită, mai elocvent decît afișul specializat în asemenea sfaturi, să arunce biletul de tramvai la coș și nu pe trotuarul proaspăt măturat, să coboare civilizată pe ușa din față a autobuzului și să nu traverseze strada exact cînd stopul și-a împurpurat ochiul de sticlă. O etică pe care bucureșteanul nostru începe să o deprindă înaintea alfabetului și care-și adaugă, în zilele noastre, norme caracteristice acestor zile. Am văzut recent acționînd o asemenea normă. Sîmplu, fără zgomot, ea își afirmă prezența aproape pe nevăzute. Pe scurt, iată despre ce e vorba: vînzătoarea de la chioșcul de ziare din colțul Universității, în buna intenție de a pune ziarele mai la îndemîna mulțimii de cetățeni ce așteptau în stația troleibusului, a luat cu sine un teanc de gazete, a traversat strada și a început să le împartă celor amatori. Și chioșcul, veți întreba? Chioșcul, aflat la cîteva zeci de metri depărtare, a rămas — cu un alt teanc de ziare pe o mîsuță — la dispoziția și în „păstrarea” celorlalți cetățeni de pe stradă. Aceștia își luau singuri ziarul, puneau banul pe mîsuță, își luau restul dacă aveau o monedă mai mare și plecau mai departe. Cînd s-a întors vînzătoarea, întreg teancul era epuizat și prețul, la centimă, aflat pe mîsuță!

Bravo, bucureștenii! Pe cînd — după exemplul binecunoscut al moscoviților — ne vom lua singuri și biletul de tramvai sau de autobuz?

S. F. D.

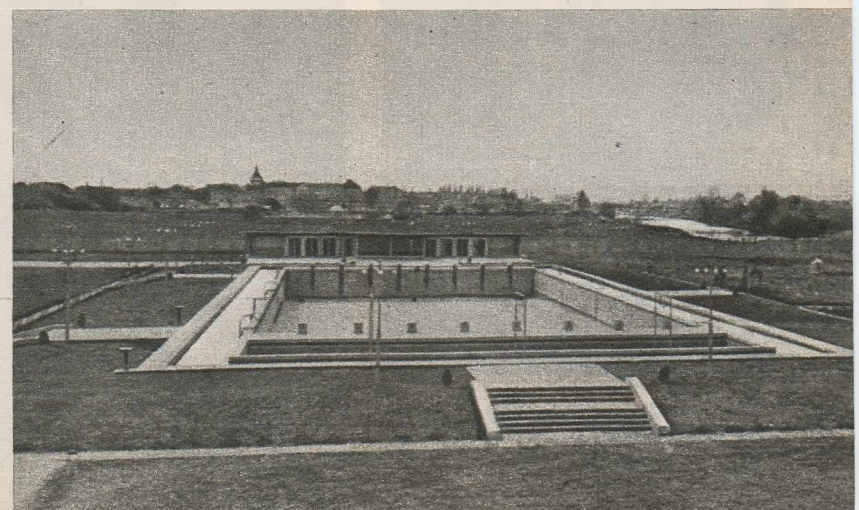
PE MALUL MUREȘULUI

La Tg. Mureș s-au terminat lucrările noului strand de pe malul Mureșului. Strandul este dotat cu un bazin de dimensiuni olimpice (50 m lungime, 22 m lățime, 2,50 m adîncime) unde pot fi omologate rezultatele meciurilor internaționale de polo pe apă.

Înzestrat cu încălzire centrală (apa este furnizată la o temperatură de 24°), bazinul de înot va fi folosit 8-9 luni pe an.

Puritatea apei este asigurată de o stație de filtrare.

Fotografie de Radu HORIA

Tudor Arghezi

Florile trezite mi-s.
Aripile și-au deschis
Și desprinse din răzoare,
Stoluri lungi încep să zboare.

(Din „Creion“)

Maestrul Arghezi, în timpul pauzei
la una din sesiunile Marii Adunări
Naționale a R.P.R.

Tudor Arghezi a intrat în al nouălea deceniu al vieții. Poate că nu există un mai cuprinzător omagiu care se poate aduce unui scriitor la un asemenea prilej, decât acela că — în ciuda poverii anilor — el reprezintă un luminos exemplu al modului în care revoluția socialistă din patria noastră a reușit să însușe scrisului său o nouă tinerețe, noi elanuri creatoare, oferind totodată problemelor sale de artă soluții pe care le-a căutat în trecut, adeseori rătăcindu-se în hățișuri și trebuind să o ia de la capăt. La o vîrstă cînd alții își fac bilanțul existenței și al osteneții pe ogoarele scrisului, Tudor Arghezi — meșter al artei cuvîntului, pe care a frămîntat-o fără odihnă, descoperindu-i noi frumuseți — ne-a dat, în urmă cu cinci ani, o suită de mozaicuri care, îmbinîndu-se, constituie masiva frescă demascatoare „1907“. Pentru ca, la scurtă vreme apoi, să modeleze din pasta marilor idei contemporane care animă astăzi conștiința lumii noi, impunătoarea „Cîntare omului“.

Creator de mare talent, poet, prozator, pamfletar, autor al acelor miniaturi suculente pe care le-a botezat succesiv „Bilete de papagal“, „Tablete“ sau „Medaliaone“ și pe care ni le oferă și azi aproape săptămînal, Tudor Arghezi este mereu prezent pe arena literaturii, a unei literaturi care ajută la edificarea celei mai bune societăți din cîte au fost vreodată. La o vîrstă înaintată, Tudor Arghezi și-a luat toaigul călătoriei și a pornit spre Răsărit, unde a stat de vorbă cu oameni, le-a ascultat

aspirațiile, le-a admirat realizările, a pipăit pulsul fierbinte care bate în continentul U.R.S.S. A revenit de acolo cu noi și bogate temeuri de credință în forța omului descătușat pentru todeauna de servitușile trecutului, scrutător îndrăzneț și faur al lumii noi.

Neastîmpărata și roditoare-i curiozitate i-au dat pașii în marile uzine. Într-o bună zi a poposit în locul muncitorilor de la eroicele ateliere „Grivița Roșie“ despre care a înrustat următoarele: „Fără Grivița Roșie fără preludiile luptelor muncitorești — Piața Teatrului Național, Lupeni, Valea Prahovei și atîtea altele — răsturnarea epocilor de umilință, strîmbătate, trîndăvie și schimbarea lor n-ar fi putut să fie cu putință. E muncitorii, știau ce trebuie să se slie, nedibînd țărănimea. Ei constituiau sinteza revoluționară esenția dintre gînd și faptă. Crezul lor că vor birui a biru trezind tot poporul și, la rîndul ei, și țărănimea.“

În mijlocul muncitorilor, Tudor Arghezi a descoperit forța animatoare a acestei sinteze revoluționare. „Partid — serie poetul — era însăși conștiința vie a poporului apărătorul intereselor lui vitale, statul major al revoluției în pregătire“.

Animat de înfăptuirile socialismului în plină desfurare, Tudor Arghezi, ostendînd și la 80 de ani deasupra colii de hîrtie, își înscrie numele în șirul acelor mari artiști pentru care omul și umanitatea, pacea și progresul sînt încrustate pe însemnul drapel care filșie tot mai sus mai biruitor.

Îi dorim marelui nostru poet mulți ani cu sănătate și putere de muncă.

Poetul Tudor Arghezi în biblioteca sa.

Oaspeți dragi în casa maestrului—pionierii.

Maestrul Arghezi vorbește de la tribuna Conferinței naționale a mișcării pentru pace din R.P.R. (1958). În fotografia de jos: iată-l, împreună cu tovarăsa sa de viață, întrăținându-se cu delegatele Japoniei, participante la aceeași conferință.

ȘANTIER

● Eusebiu Camilar lucrează în prezent la o amplă povestire intitulată „Satul uitat”.

● Va apărea la E.S.P.L.A. cel de-al V-lea volum din ciclul „Paravanul de aur”—romanul „Ultimele batalion”—de I. Ludo.

● C. Prisnea pregătește volumul de reportaje „Țara vinurilor”.

● Radu Tudoran definitivează romanul „Dunăre revărsată”.

● Noul roman al tînărului scriitor N. Țic este intitulat „Ora șase”.

● Se va afla în curînd în librării romanul „Drum deschis”, de Șerban Nelecu.

● Pentru colecția „Oameni de seamă”, Sen Alexandru scrie o biografie romântată a lui Ch. Fourier. Cartea va purta titlul „Romanul Utopiei”.

● I. Grecea a predat la E.S.P.L.A. romanul „Bogăția unui sărac”.

● În colecția „Luceafărul” a apărut volumul de nuvele „Spre mîine” de Gh. Bejanu.

● „Dincolo de nisipuri” se numește volumul de nuvele la care lucrează tînărul scriitor Fănuș Neagu.

● Vasile Rebreanu încheie ultimele capitole ale romanului „Rîul”.

CONDEIE TINERE

Radu FELECAN

PLOPII

*Cu virfurile pînă lingă cer
Ieri, plopii dominau în cartier;
Priveau semeți la droaia de copii
Ce se pierdeau la joacă-n bălării...*

*Mă uit prin ale anilor ninsori,
Copiii-s meșteri lăcătuși, sudori...
Și plopii, plopii, au rămas pitici,
Pe lingă fabrica-nălțat-ai-ci.*

Grișa GHERGHEI

DISTANȚE

*Prietene din China am să vin într-o sară
Să stăm de vorbă la întimplare...
Vom lăuda frumusețea, schimbînd din
tutun...*

*Vom privi luna ca o cană de lapte,
De nu va fi lună și stele, întunericul
Nu seamănă cu o gură de tun...
Te cheamă Cîm, pe mine Grigore, e firesc —
Nu-mi vine să cred că pînă la tine
Am de străbătut patru apusuri de soare,
Aș vrea să te-ntreb, ce-ai făcut ieri,
Ce-ți face mama, iubita,
Ca și cum am sta în același cartier...
Uite, cum stăm așa de aproape zîmbînd
Simt depărtările cum se tolesc.*

ACTUALITĂȚI LITERARE DE PESTE NOTARE

● În Editura Academiei de științe din Moscova a apărut, postum, lucrarea cineaștului sovietic G. Avnarius (mort în 1958) despre creația lui Charlie Chaplin. Lucrarea îmbrățișează epoca dintre 1913 și 1923 a creației marelui actor de cinema.

● Romanul lui Mihail Solohov, „Pămînt deștelenit”, va apare în curînd pentru prima dată în R.F.G., în editura Paul List din München.

● Peste 600 de titluri de opere clasice și contemporane anunță anul acesta Editura pentru literatură populară din Pekin. Printre acestea se află numeroase volume de schițe, nuvele și romane scrise de muncitori și țărani. Din literatura universală vor fi editate lucrările de căpetenie ale lui Gorki, Mațakovski, Mark Twain ș.a.

● Pentru promovarea gustului lecturii în rîndul maselor populare, guvernul irakian a luat măsura înființării unei largi rețele de biblioteci populare. Autoritățile locale sînt însărcinate cu amenajarea acestor biblioteci, care vor dispune de un mare număr de cărți și periodice.

● Marele poet cuban Nicolás Guillen a tipărit recent, într-o editură argentiniană, o culegere de versuri în două volume. Actualmente poetul lucrează la două noi volume: unul avînd ca tematică răscoala cubană, iar altul de fabule cu tîlc politic.

Acțiuni binevenite

Filiala din Timișoara a Uniunii scriitorilor din R.P.R. a trecut de curînd la aplicarea în practică a unui interesant plan de acțiune, menit să dea un sprijin concret membrilor filialei în ce privește cunoașterea și aprofundarea unor probleme direct legate de dezvoltarea economică a regiunii.

Întîlnirea recentă dintre scriitorii timișoreni și președintele Comitetului executiv al sflatului popular regional, tovarășul Beldeanu, s-a rînduit printr-aceste acțiuni. Tovarășul Beldeanu a făcut în fața auditorului o expunere amănunțită despre sarcinile întreprinderilor economice din regiunea Timișoara (inclusiv ale celor de interes local), insistînd asupra cîilor prin care respectivele întreprinderi vor aduce o contribuție cît mai valoroasă la realizarea sarcinilor economiei pe plan republican.

Înarmați cu aceste date, membrii filialei au pornit apoi la cercetarea situației concrete din unele unități economice. A fost vizitată în primul rînd cunoscuta uzină metalurgică producătoare de mașini-unelte „Iosif Rângheț” din Arad. S-au deplasat aici

35 de prozatori, poeți și critici, români, maghiari, germani și sîrbi. După ce au luat cunoștință de principalele probleme ce se pun colectivului acesteia, oaspeții — împărțiți în grupuri — au vizitat secțiile uzinei, au stat de vorbă cu muncitorii, tehnicienii și inginerii, lămurindu-și o seamă de lucruri în legătură cu procesul de producție, cu întrecerea socialistă pentru economii, pentru productivitate sporită, inovații etc.

Participanții la aceste acțiuni și-au manifestat o rîe mulțumire pentru rezultatele obținute, drept care conducerea filialei (președinte — Al. Jebeleanu, secretar — Mirela Șerbănescu) a hotărît continuarea programului. Au fost stabilite pe curînd vizitele în două unități socialiste din agricultură; o gospodărie agricolă de stat și o gospodărie agricolă colectivă.

Inițiativa filialei din Timișoara a Uniunii scriitorilor ni se pare binevenită și va avea — fără îndoială — favorabile consecințe în munca de creație a scriitorilor timișoreni.

SCRISOARE DIN ITALIA

SEMNIIFICAȚIA unei ANIVERSĂRI

de Franco FORTUNATTI

① Aprilie 1945. Unitățile de partizani escortază convoaie de prizonieri hitleriști pe străzile orașului Genova. Iar astăzi, după 15 ani, unele cercuri italiene, susținute de reacțiunea catolică și de imperialismul de peste ocean, nesocotind jertfele unui întreg popor, sprijin din nou politica revanșarilor vest-germani.

② Solemnitatea comemorării celor 320 patrioți împușcați de nazisti, în 1944, la șanșurile Ardeatine din Roma a constituit în acest an o puternică manifestație împotriva fascismului, pentru pace.

③ Acțiunile Uniunii Sovietice îndreptate spre menținerea și consolidarea păcii în lume sînt sprijinite de cele mai largi cercuri ale opiniei publice italiene. Fotografia înfățișează pe senatorul italian Vello Spano, care a venit la Ambasada Uniunii Sovietice din Roma cu rugămintea ca, în numele Comitetului pentru pace din Italia, să se transmită lui N. S. Hrușciov urări de noi succese în nobilele sale acțiuni de pace.

Aniversarea eliberării Italiei de sub fasciș capăt în acest an o semnificație deosebită numai pentru că a fost vorba de cea de-a 15-a aniversare a acestui eveniment, ci, mai ales pentru că ea s-a desfășurat de astă dată într-un moment în care în Italia s-a pășit la reorganizarea forțelor în luptă pentru pace și progres social — reorganizare văzută ca tendința spre acea unitate făurită în anii grăbiți ai luptei antifasciste.

Cea de-a XV-a aniversare a eliberării ne reamintește de perioada cînd organizațiile antifasciste luptau cu organizațiile ilegale comuniste, acțiunile în strînsă colaborare cu Comitetele de Eliberare Națională, au proclamat insurjecția armată generată împotriva tiraniei nazisto-fasciste. Încă înainte de sosirea trupelor aliate, detașamentele de partizani au eliberat unul după altul, prin lupte crîncine, cele mai mari orașe din nordul țării. Dar chiar și atunci s-a putut constata profunda contradicție existentă între aspirațiile forțelor care căutau să elibereze, o dată cu fascismul și rădăcinile acestuia, tendința unor comandanți și politicieni anglo-americani care căutau să salveze aceste rădăcini. S-a vădit din capul locului că, de îndată ce se instalau în țările eliberate de partizani, prima grijă a unor comandanți americani era aceea de a dezarma unitățile patriotice. De aceea, nu întîmplător Comandamentul din nordul Italiei al Comitetului de Eliberare Națională a ordonat unităților de partizani să-l captureze și să-l judece pe Mussolini, înainte de intrarea trupelor americane. Căci altfel, cine știe!...

Tocmai datorită prezentului în Italia a trupelor americane și a intervenției masive a bisericii ca forțe reacționare au reușit, imediat după război, să frîneze procesul de reînnoire democratică a țării.

Totuși, sub presiunea maselor populare, a fost așezată în față Constituția republicană a Italiei, la care stau idealurile Rezistenței. Cu toate că nu se poate spune că în tot năzuințelor maselor, ea a reprezentat și continuă să mai reprezinte o solidă bază de luptă pe care masele muncitorești o duc pentru Italia democratică, pentru pace. Într-adevăr, Constituția proclamă, pe lângă libertățile democratice ale cetățenilor, necesitatea naționalizării principalelor ramuri de producție, a unei reforme agrare profunde etc. Iată de ce respectarea constituției, în fapt, prevederilor sale constituie astăzi una din principalele revendicări ale oamenilor muncii din Italia.

În jurul acestei revendicări se opun toate forțele reacționare și democratice care se opun politicii în ultimii 15 ani de partidul democrat-creștin, în slujba capitalului monopolist și a marilor industriști — o politică care nu numai că nu s-a dovedit să soluționeze problemele fundamentale ale țării, ci, dimpotrivă, violînd prevederile constituției, a făcut ca aceste probleme să se agraveze din ce în ce mai mult.

O importanță fundamentală în cadrul acestei lupte a avut-o și o are și astăzi lupta dusă de masele muncitorești italiene pentru pace. Este semnificativ în această privință faptul că ori de cîte ori cei care jinduiesc la venirea fascismului au încercat să-și ridice cu forța opinia publică italiană le-a dat o ripostă energică.

Anii care au trecut de la eliberare au fost ani de lupte înverșunate, de sacrificii dar și de îndurări. Masele muncitorești, care cer să se pună capăt în Italia mizeriei șomajului și să se treacă la făurirea unei vieți bune pentru cei ce muncesc. Pe acest făgaș s-a rezolvat însă mult prea puțin. Vina revine politicii din partea tuturor acestor ani de guvernare democrat-creștină.

Și recenta criză de guvern din Italia ilustrează din nou situația politică prin care trece țara. Marea guvernului Tambroni, bazată numai pe așteptările de către acesta a voturilor neofasciste în parlament, reflectă cât se poate de limpede dublul joc al partidului democrat-creștin, partid care în vorbă pretinde a fi antifascist și promotor al progresului social, dar care în realitate, după cum o dovedesc faptele, se află în slujba marilor burghezi monopolizatori și a reacțiunii clericale. Totodată această criză demonstrează însă și de ce puternică este rezistența marelui față de o politică ce tinde spre restaurarea marelui clericalo-fascist și cât de hotărîte sînt masele să apere și să dezvolte cuceririle obținute o dată cu instaurarea republicii, cuceriri născute în focul luptei de eliberare.

„JOS CU FASCISMUL DIN FABRICI! SĂ FIE REPRIMITĂ CONSTITUȚIA! VREM REPRIMI MUNCITORILOR CONCEDIAȚI!” — scrie pe panou cu care demonstrează acești muncitori greviști

Actualitatea la rampă!

„EXPLOZIE ÎNTÎRZIATĂ“

„Secunda 58” pe scena teatrului „C. Nottara”.

„SECUNDA 58”

Cu o lovitură de gong și stingerea luminilor din sală, „Secunda 58” — cea de-a doua lucrare dramatică a lui Dorel Dorian — ne transportă acolo unde-i mai strînată actualitatea noastră: pe un șantier al construcției sociale. „Un șantier — spune comunistul Lupu Aman — e un loc viu, de oamenii devin tari, în stare aleagă pentru ei înșiși, capabili și spună în momentul hotărîtor sau nu”.

Și ce e „Secunda 58”? E tocmai acest moment al marii determinări. „58”, pe șantier s-a întîmplat un accident tehnic: el e reversibil în timp de 60 secunde — apoi devine catastrofă. În fața tablourilor de nădădă stă un tînăr, „nițeluș pozitiv”, „nițeluș descompus”. El trebuie să aleagă acum, pentru deapă: va cupla, restabilind contactul electric, sau va dezlanța dezastrul? După o puternică luptă de conștiință, Ștefan Mares decide în cea de-a 58-a secundă: optează pentru viață, pentru construcție, înlăturînd accidentul, fiind catastrofa.

Fiecare personaj central din piesa Dorel Dorian are o „secundă 58”. Ștefan Mares, inginerul-șef al șantierului, va trebui să hotărască dacă se va întoarce la soția care l-a lăsat sau dacă își va lega viața cu tînăra, luminoasă și romantică zăvălită care a venit să muncească pe șantier. Bătrînul inginer Tunsoiu va trebui să hotărască dacă va renunța la omova propriu sau proiect sau cel — cu unele soluții mai valoroase — al unui coleg. Și așa mai departe.

În aceste momente de criză, Ștefan Mares, Lupu Aman, comunistul, pasionatul educator al conștiințelor, e în primul cel mai cald și mai omenesc dintre toți, conducîndu-i pe ceilalți cel bun; iar în fața marii determinări el îi lasă să hotărască. Aceasta e ideea centrală a piesei Dorel Dorian: omul trebuie să se decidă pentru sine, să-și ia deplina

responsabilitate a faptelor sale; numai dacă hotărîrea e autonomă și izvorăște din adîncul firii, numai atunci ea poate angaja și transforma omul cu adevărat.

Dorel Dorian a lucrat el însuși cîndva ca inginer pe un șantier, și poate de aceea a adus în noua sa piesă o autenticitate de atmosferă, de limbaj și de tipologie care merg de-a dreptul la inima spectatorului din sală. Îi putem însă reproșa unele scăderi: n-a fundamentat suficient nici social, nici psihologic figura centrală a lui Ștefan Mares, care e „negativ” și „descompus” într-un chip cam gratuit și cam general; de ce și împotriva căror realități se răzvrătește timp de două acte Ștefan Mares? Apoi, socotim inutil pentru desfășurarea dramei și faptul că autorul a întins puțin cam tare coarda detectivă a piesei.

Sub conducerea tînărului și talentatului regizor Radu Penculescu, colectivul de la Teatrul „C. Nottara” (Iulian Neculescu, Boris Ciornei, Tatiana Eckel, Iurie Darie, Nicolae Tomazoglu, Amza Pellea și alții) a realizat un spectacol vibrant, luminos, inteligent. Au fost create cîteva caractere care vor conta în tipologia scenică a actualității noastre socialiste: Boris Ciornei în rolul comunistului Lupu Aman; Amza Pellea în rolul muncitorului Ailincii; Nicolae Tomazoglu în rolul bătrînului inginer; admirabilă e Tatiana Eckel în rolul gazetăriței Domnica Rotaru. Nu-i putem reproșa regizorului Radu Penculescu decît de a nu fi curățat ultimul act de surplusul de bagaj sentimental care împietrează asupra ritmului și autenticității de atmosferă a vieții de pe șantier.

Spectacolul rămîne însă, după părerea noastră, un moment fericit al stagiunii.

Viorica FILIPOIU

Ceva nu-i în ordine cu doctorul Valeriu Cristea. Și totuși, e un om cu calitate: bun practician, cetățean onest, soț tandru. Atunci? Gravînd între cabinetul lui particular de consultații și apartamentul confortabil, doctorul Valeriu și-a pierdut respirația socială, a pierdut contactul cu realitățile noastre de azi, și-a pierdut combativitatea, acel imbold lăuntric de a se bate pentru progresul obștesc, fără de care adevăratul intelectual nu-și mai găsește rațiunea de a fi. Poate că nici soția lui, Ștefana, nu știe cît de sufocantă și plictisitoare a devenit viața lor, pînă în ziua în care în această casă cu „ferestrele închise” pătrunde un comunist, un om adevărat. Un om care a trăit realitățile de la Borzești și Săvinești, care cunoaște îndeaproape și problemele transformării socialiste a agriculturii. E Vintilă Ghețu, comunist ilegalist, primul soț al Ștefanei. Și drama începe aici. Ștefana suferă un adevărat șoc emoțional — o adevărată trezire la viață. Poate că s-a re-deșteptat și ceva din vechea dragoste? Șocul Ștefanei se repercutează asupra lui Valeriu. Dar pe acesta îl răvășește mai cu seamă generozitatea lui Vintilă Ghețu, care în loc să pledeze pentru fericirea „sa”, „a ei”, „a lui”, vorbește despre marele angrenaj al fericirii tuturor. Și așa începe criza de creștere a doctorului Valeriu Cristea.

Cu „Explozie întîrziată” — al cărei miez am încercat să-l istorisim mai sus în puține cuvinte — dramaturgul Paul Everac ne-a dăruit o nouă lucrare, tratînd de astă dată despre recuperarea, cu ajutorul comunistilor, a intelectualului aflat în primejdia de a aluneca pe panta individualismului mic-burghez. Noua lucrare

a lui Paul Everac e interesantă, îndrăzneată, scrisă cu ascuțime — mai ales în primele sale două acte. Deznodămîntul aduce însă schimbarea doctorului Valeriu nu ca o urmare a unei dureroase și definitive experiențe personale, ci prin repercutarea frămîntărilor Ștefanei și prin persuasiunea comunistului Vintilă; această soluție dramatică „prin rîcoșeu” micșorează puterea de convingere a ultimului act, dîndu-i o tentă didactică.

Direcția de scenă a acestui spectacol a fost încredințată unui tînăr regizor, Lucian Pintilie, iar rolurile principale actorilor Clody Bertola, Septimiu Sever, Petrică Gheorghiu, care au dat viață — pe scena Teatrului Municipal (sala „Filimon Sîrbu”) — celor trei personaje principale ale dramei,

căutînd tonul cel mai firesc, mai direct, mai contemporan.

Clody Bertola (Ștefana) a dat acestui rol tot firescul, tot freamătul, toată sinceritatea emoției. Septimiu Sever a intuit adevăratele dimensiuni ale doctorului Valeriu, pe care nici nu ni-l mai putem închipui altfel decît investit cu prestanța fizică și cu dezvoltarea talentatului actor. Petrică Gheorghiu, emoționant în primul act, nu s-a putut feri de primejdia didacticismului în final, cînd a devenit puțin umflat, puțin „de la catedră”.

Și prin valoarea textului, și prin căutările regizorale și scenografice (Paul Bortnovski), spectacolul cu „Explozie întîrziată” de la „Filimon Sîrbu” se înscrie în linia ascendentă a actualității noastre teatrale.

Anca VARNALI

Septimiu Sever și Petrică Gheorghiu în „Explozie întîrziată”.

Luna de confort“ o petrec, pe scena Teatrului Muncitoresc-Giulești, patru studenți și o studentă, investiți de tinerii autori Șt. Iureș și B. Dumitrescu să trăiască în acest răstimp experiența hotărâtoare a unei confruntări cu viața, cu munca practică. Pentru acest eveniment, scena Giuleștiului a căpătat — prin cadrul scenografic al Sandei Mușatescu — atributele unui șantier de hidroameliorații, iar studenții, ca și muncitorii pe care ei îi întâlnesc aici, au dat mandat unui talentat grup de tineri actori să-i reprezinte în procesul afirmării și cristalizării caracterelor lor. „Munca practică — spune unul din personajele piesei — e un fel de probă cu hîrtia de turnesol din chimie: ea ne arată adevărul. Nimeni nu se poate travesti. În prezența ei, leneșii ne apar leneși, vitejii — viteji“.

Prin urmare, în această lună de confort a practicii studentești, desfășurată — firește — în condițiile lipsite de confort ale unui sector de șantier abia încropit, Antipa (Ștefan Bănică), tînărul puțin înclinat spre lenevie și „jmecher“ de clasă, se dovedește a fi un om de suflet, săritor la nevoie și cu dragoste de colectiv; visătorul și romanțiosul Barbu (Cornel Vulpe) coboară pe pămînt și învață să scrie, în locul sterpelor poezii kilometrice, corespondențe gazetărești scurte și interesante; Zenovie (Ion Vilcu) descoperă cu uimire că are în capul lui mai mult decît bănuia și capătă încredere în forțele sale; Maria Popa (Dana Comnea) își verifică, o dată cu capacitatea profesională, și sentimentele pentru Filip; iar Filip Teianu (Paul Ioachim)... Ei, dar cu Filip Teianu problema e mult mai complexă și tocmai din această complexitate se configurează conflictul ce va da piesei axul său dramatic. La proba cu hîrtia de turnesol sau,

Harnic în a promova tinerele talente. Teatrul Armatei asigură astăzi debutul unui nou dramaturg. E vorba de tînărul gazetar I. Dragomir și de prima sa piesă, „Stîncă miresei“.

Dramaturgia lui I. Dragomir ne transportă sus, într-un sătuc de munte, într-un moment în care marile transformări social-economice ale țării sînt pe cale să schimbe și aici felul de viață al localnicilor. În acest moment vin în sat doi intelectuali — o doctoriță și un inginer geolog — doi oameni tineri, bine intenționați, gata să dea bătălia cea mare pentru ideile înaintate. Prezența acestor doi intelectuali combativi acționează în sat ca un puternic catalizator; se polarizează forțele, se încrîncenează bătălia între exponenții progresului și cei ai gîndirii retrograde. Doctorița și geologul sînt întîmpinați de un al treilea tînăr, un țaran înzestrat, inteligent, cu orizonturi deschise, Andrieș, secretarul organizației de partid din sat. Drama de sub „Stîncă miresei“ e lupta acestor oameni îndrăzneți și luminoși, care devin din ce în ce mai mulți și mai puternici, pînă la victoria finală, pînă la succesul inginerului geolog: așa cum fusese prevăzut, sub „Stîncă miresei“ sînt găsite filoane de cupru și satul își întrezărește un viitor luminos.

Să înscriem în primul rînd în favoarea tînărului dramaturg faptul că el a știut să creeze o situație tipică, cu valoare de simbol: căutarea dirză, neabătută, de către geolog, a filonului de cupru e de fapt lupta pentru viitorul socialist — pe plan economic cît și pe acel al conștiințelor. I. Dragomir mînuiește o replică literară, poetică uneori și totuși firească. Din păcate, el n-a dispus încă de sufi-

O imagine din piesa „Stîncă miresei“, jucată de Teatrul Armatei

cient meșteșug pentru a putea extrage toată valoarea conflictului, transpunîndu-l de pe plan general pe planul unor puternice destine personale. În sala din bulevardul Magheru, maestrul e merit al artei Ion Șahighian: reunit în jurul său un colectiv valoros (printre aceștia, Sandina Stan, Nucu Păunescu, George Constantin, Florin Stroe, Cristina Tăcoi, Nae Constantinescu, Grigore Anghel Seceleanu, Eugenia Bosinceanu), căruia a încercat să-i impună prime tendința unui joc organic și firesc. Reușita a fost — după părerea noastră — parțială. Am dorit ca Teatrul Armatei să facă un mai important pas înainte în găsirea unui anumit stil în reprezentarea pieselor inspirate din viața satului — un stil de mai valoroasă tinută artistică, începînd de la recuzita de scenă și de la îmbrăcăminte, și pînă la tonul autentic trăit, lipsit de retorism.

D. NICULIȚĂ

Iată și o scenă surprinsă de fotoreporterul nostru la una din repetițiile piesei „O lună de confort“.

renunțînd la metaforă, la examenul de viață pe care îl dă pe șantier, Teianu — studentul cu note mari în timpul anului și definitiv convins de superioritatea sa asupra colegilor — este cît pe ce să cadă cu succes, dovedindu-se un tip egoist, cam laș, individualist. Recuperarea morală a lui Filip, ca și maturizarea caracterelor colegilor săi se săvîrșesc în contact cu aerul proaspăt al vieții de șantier și sub influența oamenilor dintr-o bucată pe care îi întâlnesc aici. Muncitorul comunist Dancu, șef al sectorului (Const. Gheorghiu) — om integru, clarvăzător, cu dragoste și adîncă cunoaștere a oamenilor — este o reușită certă a piesei. Există în piesă și alte câteva tipuri de muncitori — Tereza (Tamara Buciuceanu), Ilie (Al. Azoitei), Hrișcă (Simion Negrilă), Marin Tănase (M. Klepper), alături de care și datorită cărora cei cinci studenți vor trece cu note mari primul lor coloeviu la materia „viață“.

Precum se vede, cei doi tineri dramaturgi debutanți au scris o piesă despre tineri în care, abordînd o importantă problemă de actualitate, au folosit adecvatul ton tineresc. Textul e promițător. Urmează ca spectacolul — valorificîndu-i verva, lirismul, prospețimea replicii și estompînd anumite deficiențe de construcție dramatică — să ofere spectatorilor așteptatele satisfacții artistice. Și, după cum evolua repetițiile piesei sub conducerea regizorilor Horea Popescu și Mircea Dumitru, se pare că așteptările vor fi implinite.

Sanda FAUR-DIMA

NE VIZITEAZĂ ȚARA

● Din Bulgaria vecină și prietenă, vom primi din nou în cursul acestei luni vizita a doi tineri soliști: pianista Snejanka Barova și violonistul Stoian Kalcev, care vor susține împreună mai multe recitaluri.

Snejanka Barova

● Snejanka Barova a început să învețe pianul de timpuriu și, dînd dovadă de aptitudini remarcabile, a debutat la vîrsta de 12 ani ca solistă a Orchestrei simfonice din Burgas, interpretînd concertul în la major de Mozart.

Continuîndu-și studiile muzicale cu profesorul Andrei Stoianov, ea a obținut o bursă pentru studii la Conservatorul din Moscova, în clasa profesorului Neihaus. În 1954 a absolvit conservatorul cu succes, rami-

nînd după aceea încă 3 ani la Moscova, pentru specializare.

Apreciată pentru talentul, căldura și sensibilitatea interpretării sale, ea a fost invitată să cînte în calitate de solistă cu marea Orchestră simfonică din Leningrad și cu Orchestra radio din Moscova, după care a întreprins un lung turneu de concerte în aproape toate republicile Uniunii Sovietice. Tînăra pianistă a concertat de asemenea în Polonia și Germania.

Snejanka Barova este laureată a celui de-al III-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

● Stoian Kalcev s-a născut la Iambol, în 1933. Tatăl său, care era dirijor și violonist, l-a călăuzit primii pași în domeniul artei, dîndu-i lecții de vioară atunci cînd Stoian avea numai 8 ani.

El s-a afirmat încă de pe vremea cînd era student al Conservatorului din Sofia, ca participant la cel de-al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia, la care a fost premiat, succes pe care l-a reeditat de altfel și în cadrul celui de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova. În 1957, participînd la concursul „Wieniawsky“ din Poz-

nan, a fost încă o dată laureat.

● Un alt oaspete care va veni în cursul lunii este cunoscutul dirijor Frantz Konwitschny din Republica Democrată Germană, care va apărea la pupitrul Filarmoniei de Stat „George Enescu“ din București, în cadrul a două concerte.

● Cunoscuta violonistă italiană Gioconda de Vito, întreprinzînd un turneu prin Europa înaintea de a participa la Festivalul internațional de la Edinburg (care anul acesta va avea loc între 21 august și 10 septembrie), va apărea ca solist în câteva concerte date de Filarmonica de Stat „George Enescu“ din București. De asemenea ea va da și un recital extraordinar în sala Ateneului R.P.R.

Gioconda de Vito

Ca și la restul ansamblului care formează noua instituție de cultură, la acest hol se remarcă originalitatea liniilor arhitecturale și armonia culorilor.

SALA PALATULUI R.P.R.

Fotoreportaj de A. MIHAILOPOL

De câteva săptămâni constructorii au plecat. Întii betoniștii și dării, apoi macaragiii, mai târziu tâmplarii, sudorii, la urmă zugravii, electricienii, lăcătușii, geamgiii, parchetarii...

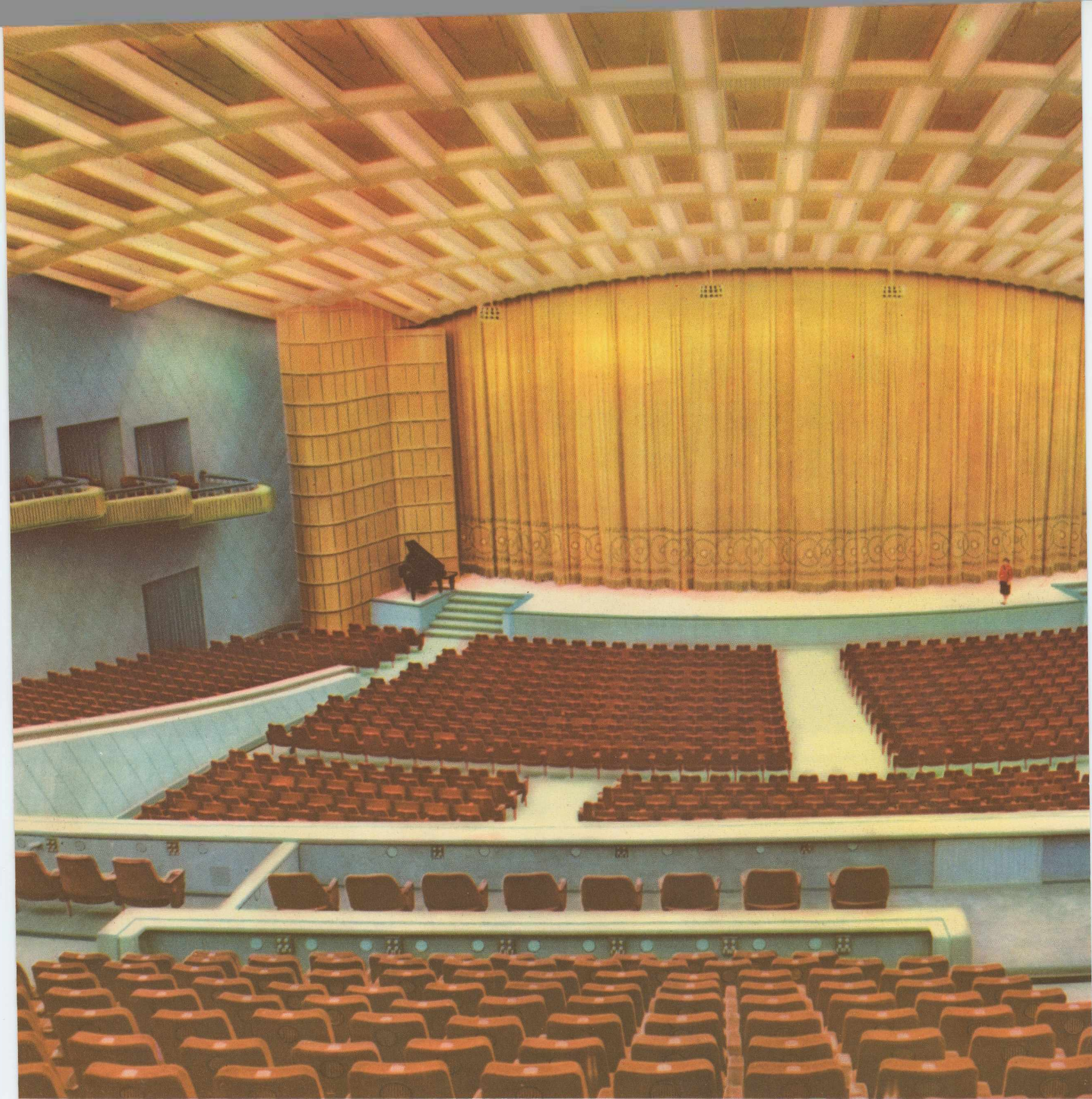
Lucrările au mers atât de repede, construcția progresa în asemenea măsură de la o zi la alta, încât — atunci când s-au deschis străzile, au amenajat vitrinele și la ferestre au apărut figurile locatarilor — aici nu s-a băgat de seamă că șantierul a dispărut și cei care au construit au plecat pe alte șantiere sau se plimbă și ei pe străzile noului vartal ca... simpli cetățeni.

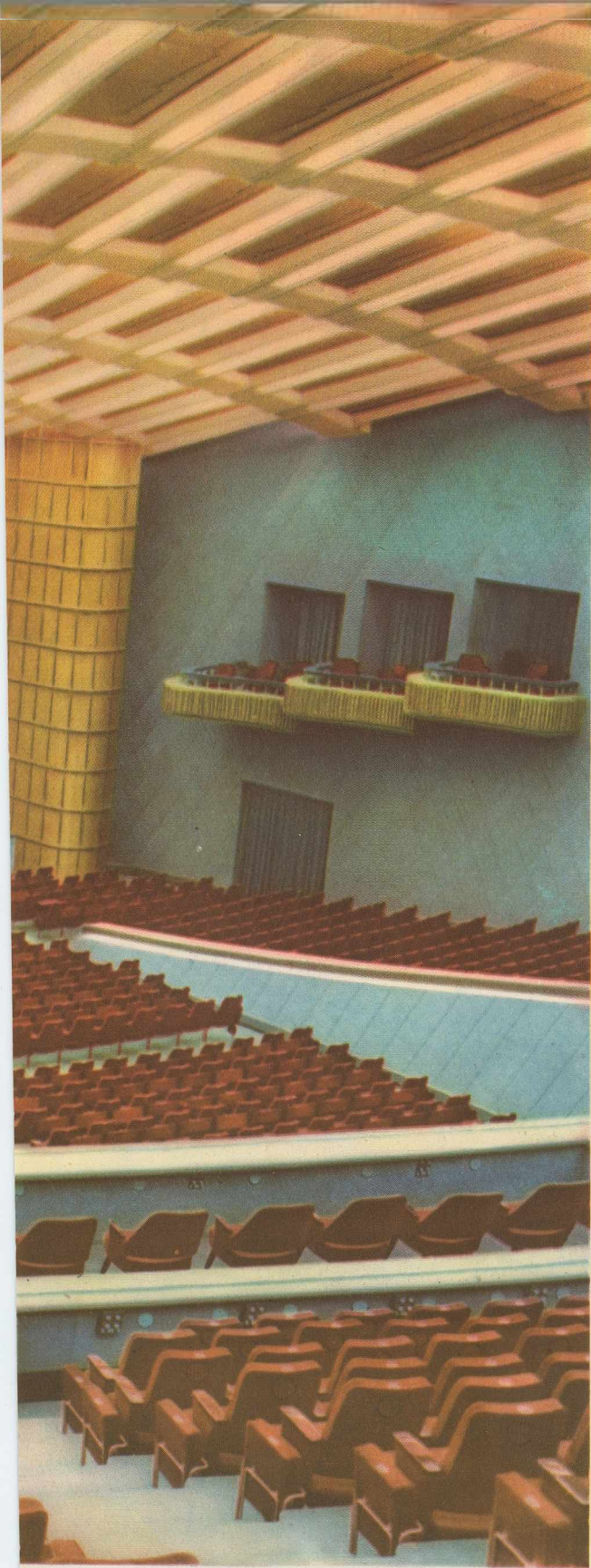
În mijlocul ansamblului de clădiri al Pieții Palatului, noua sală a Palatului Republicii Populare Române atrage cel mai mult atenția admirația. Și pe bună dreptate. Arhitecții, constructorii și tehnicienii noștri și-au pus toată priceperea și cunoștințele în realizarea celei mai moderne și mai mari săli de spectacole din țară. Depășind cu mult cele ce cunoaștem ca simpli spectatori despre ceea ce trebuie să fie o asemenea sală, primele impresii pe care le produce vizitarea ei sînt pe-a dreptul covârșitoare.

Sala are o capacitate de 3.116 locuri, dimensiune impresionantă care, în afară de proporția respectivă, a ridicat proiectanților problema realizării armonioase a aspectului estetic al rezolvării problemelor de custică, de lumină, de ventilație, de încălzire. Modul cum au fost rezolvate nu trebuie explicat, trebuie văzut la fața locului. Foaierul, cabinele pentru artiști, garderoba, camerele tehnice: de luat vederi, de proiecție, de sunet, iată numai câteva din încăperile care

însoțesc această sală de spectacole. Pentru buna funcționare a sălii există o centrală electrică, o centrală termică, una frigorifică, una de ventilație și recondiționare a aerului prin ozonificare și umidificare. Instalația electrică este automatizată atât la reducerea cît și la aprinderea lămpilor, care sînt dotate cu tuburi fluorescente și becuri normale. E de menționat că toate lămpile au fost confecționate pe șantier. Lămpile din holuri sînt dotate cu grupuri de difuzoare mascate, prin care se pot face înștiințări. Lumina este astfel dispusă ca, atunci cînd se fac transmisiuni pentru televiziune sau se filmează, să nu mai fie necesare reflectoare. De asemenea sala este prevăzută cu o instalație pentru vorbire, muzică și stereo-reverberație, care permite o audiție perfectă atât la spectacolele directe, cît și la cele de pe imprimări magnetice sau de pe bandă optică. Noua sală va putea găzdui, în cele mai bune condiții, congrese, conferințe, concerte simfonice, spectacole de teatru, spectacolele marilor ansambluri artistice, recitaluri, proiecții cinematografice pe ecran normal și pe ecran lat etc.

Este meritul arhitecților, constructorilor și tehnicienilor noștri că au putut realiza o astfel de capodoperă arhitectonică, o astfel de sală de spectacole, prevăzută cu instalații la nivelul tehnicii mondiale, ce permit vizionarea în condiții optime a unor spectacole variate. Termenul scurt în care a fost realizat acest edificiu cultural — mai puțin de un an — și calitatea acestei importante realizări oglindesc totodată nivelul ridicat, înalta calificare a proiectanților și constructorilor. Oglindesc atenția și condițiile create de regimul nostru democratic pentru dezvoltarea artei, culturii, științei și tehnicii din țara noastră.

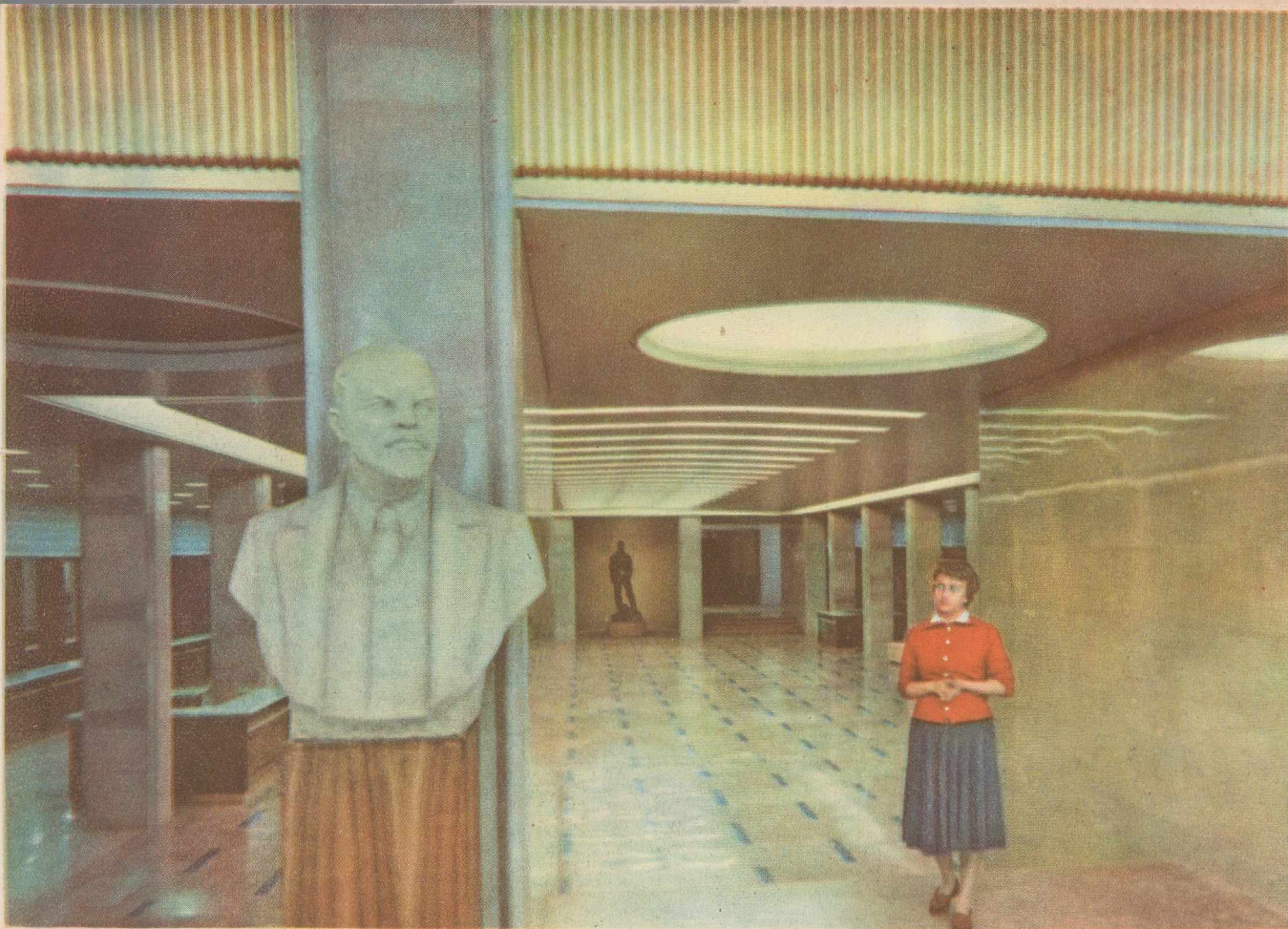
„Cea mai frumoasă sală a Palatului Republicii Populare Române este astfel construită și înzestrată încât asigură spectatorilor cele mai bune condiții de vizionare a spectacolelor și manifestărilor ce se vor desfășura aici. În fotografie: un detaliu din sală.

„Căminul de spectacole poate primi aproximativ 100 de artiști și adăpostește toată recuzita necesară pregătirii spectacolelor de mare amploare.

„Prin colțanele de marmură, prin ferestrele uriașe ale holului, poate admira perspectiva minunată a noii Piețe a Palatului Republicii.

Din marele hol aflat la intrare se deschide culoarul larg în care este instalată garderoba. Această garderobă poate deservi în câteva minute 3.500 de persoane.

Cabinele tehnice sînt adăvurate uzine în miniatură din care se poate film proiecta, televiza, înregistra și transmite sunetul, dirija lumina etc. În fotografie: una din cabinele tehnice.

...și cei de pe „ulița sărăcanilor”.

Fotoreportaj de R. RODA

Dacă poposești în comuna Curteni, din preajma orașului Tg. Mureș, și-l cauți cumva pe tovarășul Nagy sau pe Domahidi sau pe Hajdu, pe care nu-i cunoști și nici funcția nu le-ai știu, e greu să-i afli...

— Întrebi dumneata, de pildă:

— Unde stă tovarășul Nagy?

— Care Nagy, că satul nostru îi plin de-alde Nagy!...

— ... colectivitul.

— La noi sînt toți colectivști...

— Cauți prin minte alt... „sementalment”:

— Are casă nouă...

„Ei da, acu' ai nimerit-o...”, pare să-ți spună zîmbetul larg care luminează chipul interlocutorului tău, și-ți răspunde:

— Mai toți avem case noi...

Știi întimplător că tovarășul Nagy (sau Hajdu, sau Domahidi) pe care-l cauți are bicicletă sau motocicletă, și te bate gîndul să folosești și acest „sementalment”. Iar te încurci, pentru că și se va spune: „În Curteni, aproape 200 de colectivști au biciclete, 12 sînt posesori de motociclete...”

Și încurcătura vine numai de acolo de unde în Curteni foarte mulți locuitori poartă numele de Nagy, Domahidi sau Hajdu... Dar dacă cunoști funcția celui căutat, îi afli repede adresa. Pentru că numai un Nagy (Incze) este președintele colectivei „Vörös partizan” (Partizanul roșu) din Curteni; numai un Domahidi (Ioska) este îngrijitor-șef la sectorul zootehnic; numai un Hajdu (Ștefan) este șeful brigăzii a doua...

Te surprinde firescul cu care Nagy Incze îți vorbește despre realizările gospodăriei, despre bunăstarea colectivștilor.

— Simplu, fără emfază, președintele îți arată că în cei zece ani de la înființare fondul de bază al gospodăriei a crescut de la 35.000 lei la peste 2 milioane (adică de circa 60 de ori, facem noi socoteala!).

— În comună, colectivștii și-au ridicat aproape 150 de case noi, din cărămidă, acoperite cu țiglă, și le-au mobilat cu gust. Alte multe case au fost complet renovate. 80 de case poartă antenele aparatelor de radio...

— Auzindu-l vorbind despre toate acestea, ai crede că de cînd e lumea tot așa a fost în Curteni: belșug și bunăstare. E drept că n-a uitat greutatea prin care au trecut oamenii, dar nu pomenește de ele decît cînd îl întrebi. El — președintele — ca și toți colectivștii, e preocupat acum de alte gînduri: ce trebuie să facă pentru ca gospodăria lor să devină tot mai puternică, tot mai bogată.

Mindria colectivștilor de la „Partizanul roșu” e ferma zootehnică. Din septembrie 1959 pînă în aprilie 1960 numărul vitelor de rasa Siementhal a crescut de la 78 la 184. Pînă la sfîrșitul acestui an ei vor avea 214 vite cornute (dintre care 95 vaci de lapte). În fotografie: Nialka, vaca cea mai îndrăgită a gospodăriei. Ea dă peste 6.000 litri de lapte anual. Cîntarul arată că Nialka a crescut în greutate. Deci, buna ei îngrijire dă roade...

Așa arată azi strada numită pe vremuri „ulița sărăcanilor”... „Sărăcanii de ieri, azi colectivști înstăriți, și-au durat case cu care se mîndrește tot satul. Iar în stînga, puteți vedea o raritate în Curtenii de azi. „Casa” asta trebuie să o păstrăm ca muzeu — spunea tovarășul Nagy Incze, președintele colectivei. Să vadă viitorimea cum se trăia în satul nostru pe cînd eram slugi la boieri și chiburi...”

Gospodăria colectivă „Partizanul roșu” e mică: 260 de familii — tot satul e colectivizat — și are 486 ha de pămînt, din care 452,11 ha teren agricol. Dar în 1959 a obținut o producție medie de 2.530 kg grîu de pe 120 ha; la sfecla de zahăr colectivștii au realizat, pe 50 ha, o producție medie de 35.000 kg la ha. Și producția va fi sporită anul acesta prin irigarea terenului.

— Vrei să afli prin ce mijloace a nume a ajuns colectiva „Parti-

zanul roșu” la situația de astăzi? Răspunsul vine la fel de simplu, firesc:

— Prin munca noastră, a colectivștilor, îndrumată — zi de zi — de cuvîntul partidului...

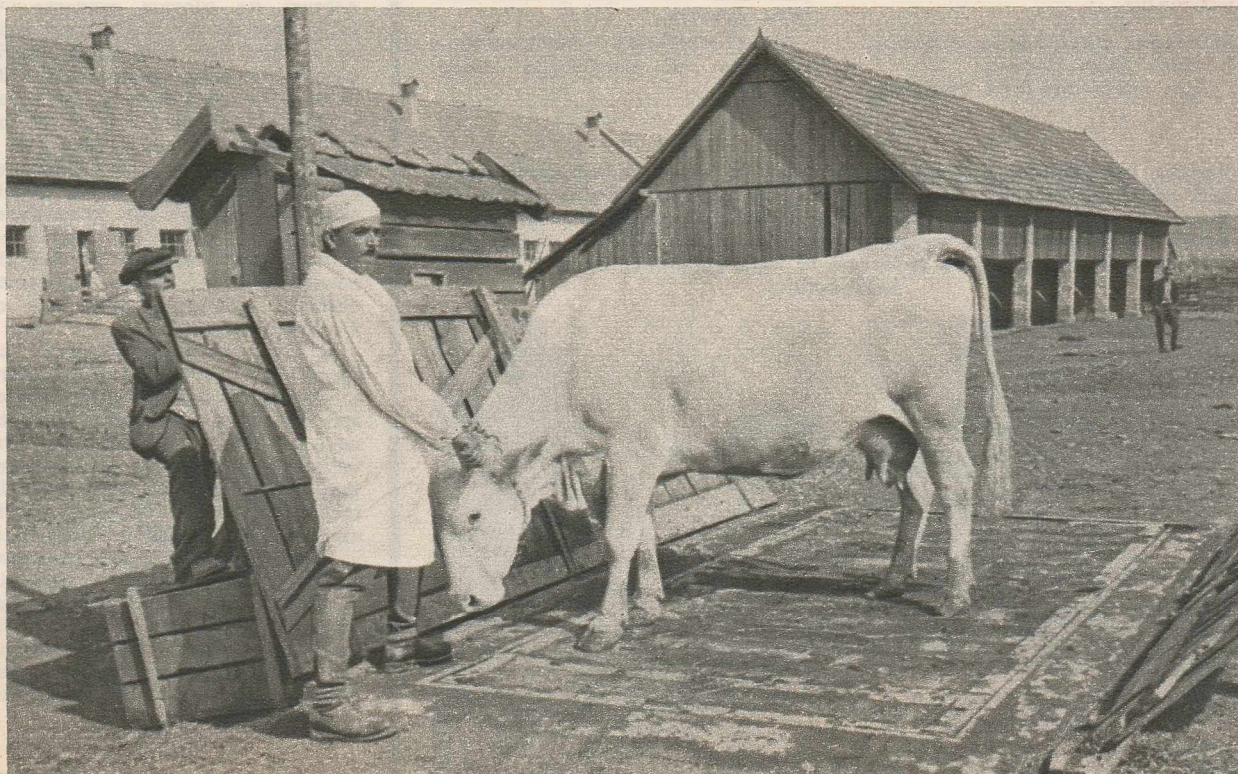
— Totuși aveți pămînt puțin...

— Adevărat, dar avem brațe de muncă harnice... Tocmai de aceea — se destăinuie președintele — am ascultat sfatul partidului și am pornit lupta pentru mărirea șeptelului, proprietate obștească. Nădăduim că pînă la sfîrșitul acestui

an ne vom îndeplini angajamentul — luat după Plenara din 3-5 decembrie 1959 — de a avea 47 de vite (dintre care 22 vaci de lapte) de rasă Siementhal la 100 ha teren agricol. Toate din producție proprie. Acum construim un grajd nou pentru 80 de vite, care ne va costa doar 120.000 lei. Ne-a prins bine critica partidului...

— ...?

— Anul trecut am construit un grajd pentru 50 de capete, care ne-a costat... 300.000 lei. Un spital,

„Ne-am angajat să obținem cîte 3.000 litri de lapte de la flectare vacă furajată” — aminteste îngrijitorul-șef Domahidi Ioska (primul din dreapta) în ședința grupei de partid în care se discută periodic măsurile ce trebuie luate în vederea realizării acestui plan.

ce mai!... Pentru asta am fost criticați. Și asemenea greșeli nu mai facem... Construim mai ieftin, cu resurse locale, și economiile obținute le folosim pentru alte îmbunătățiri. Grijă noastră este să producem mai mult, să contribuim cu toate puterile noastre la construirea socialismului și colectivității să fie tot mai mulțumiți... Simplu și firesc!

— Am tot ce-mi trebuie! Mulțumesc partidului!

Și tinărul colectivist Nagy Francisc ne conduce prin încăperile casei sale noi. Mobilă, ca la oraș. În cămară, o mică... „Alimentară”: două butoiașe cu vin, grâu (1.500 kg), șuncă, slănină, zahăr, făină ș.a... — Sintem mulțumiți — continuă să ne informeze Nagy Francisc, care face parte dintr-o familie în care părinții, șase frați și două surori (toți căsătoriți) sînt în colectivă. Și-au făcut case noi. „Toți sînt colectivști înstăriți” — se mîndrește Francisc.

— Trăim ca oamenii, astăzi — l-am auzit spunînd, și nu o dată, pe Domahidi, cel de pe fosta uliță a „sărăcanilor” (care ne-a arătat, și el, „Alimentara” lui!), și pe Kelemen Iulius, și pe Balasz Istvan, și pe Sekeli János, și pe... și pe... Toți sînt mulțumiți de traiul lor cel nou, și pentru asta mulțumesc partidului.

Povestea Rákel, soția colectivistului Nagy Ferencz:
„Era într-o duminică dimineața.

Familia colectivistului Nagy Ferencz duce o viață îmbelșugată, ca și toți ceilalți colectivști. Casa, nouă, are trei încăperi și cămară, mobilă frumoasă, curtea plină de păsări, oi și porci... Adeseori fiica lor, Rafira, ascultă uimită pe Rákel, mama sa, care-i povestește despre viața grea, plină de lipsuri, pe care a îndurat-o în trecut, exploatată crunt de chiburii satului.

Timp de 13 luni un grup de geologi romîni au efectuat în Afganistan, în colaborare cu specialiști sovietici și cehoslovaci, lucrări de prospectare a unor zăcăminte petrolifere. În rîndul geologilor romîni s-a aflat și tovarășul Niță Pion, care ne redă, în scris și imagini fotografice, cîteva din impresiile culesse în timpul petrecut pe pămîntul afgan.

Zburam deasupra deșertului Kara-Kum (care se întinde atît pe teritoriul U.R.S.S. cît și pe cel al Afganistanului) cînd, la orizont se profilău primele doline ce anunțau apropierea munților Hinducași.

Curînd însă lăsarăm în urmă crestele lor înzăpezite, iar privirilor noastre li se înfățișă un podiș. Îl străbătea o panglică șerpuitoare — riul Kabul. Pe malul acestuia se află orașul cu același nume — capitala Afganistanului.

Primirea călduroasă de la aeroport ne-a făcut să ne simțim de la început ca printre prieteni. Gazdele au ținut să cunoaștem mai întîi Kabulul, mîndri că pot prezenta unor prieteni veniți de departe mărturii ale civilizației străvechi din țara lor și ale vieții noi pe care se străduiesc s-o înfiripe. Astfel am putut cunoaște edificiile de cultură ca Muzeul național de istorie, unde se află piese deosebit de valoroase, ce vorbesc despre zbuciumata istorie a acestui popor, marea bibliotecă-muzeu, am admirat moscheile, ale căror minarete împodobite cu plăci multicolore strălucesc în lumina puternică a soarelui. Pitorescul orașului e completat de negustorii cu șalvari și turbane ce stau așezați „turcește” în fața micilor tarabe de bazar oriental.

În ciuda faptului că orașul Kabul tinde să se modernizeze, mai pot fi întîlnite, alături de străzi asfaltate și feeric luminate, ulițe nepietruite și lipsite de canalizare. Alături de blocuri moderne — vechi case de lut. Pe măsură însă ce se face tot mai mult simțit ajutorul acordat Afganistanului de către Uniunea Sovietică, apar mai evidente și perspectivele de schimbare a acestei situații. Mărturie a acestui fapt stau o serie de uzine și fabrici recent construite, șosele asfaltate, lucrări de canalizare, precum și o importantă șosea națională care leagă Kabulul de nordul țării — toate înfăptuite datorită ajutorului prietenesc al Uniunii Sovietice.

O dată stabilit contactul cu specialiștii afgani, grupul nostru a părăsit Kabulul îndreptîndu-se spre nordul țării. Călătoria aceasta ne-a dat prilejul să admirăm priveliști din cele mai atrăgătoare, mai ales pe drumul ce șerpuia în serpentine îndrăznețe spre cuîmile abrupte ale munților Hinducași.

Drumul care coboară pe versantul nordic trece pe lîngă o serie de localități interesante, printre care Bamian, vechi centru al culturii budiste, unde am putut admira una din cele mai impunătoare statui din lume ale lui Buda, săpată în

stîncă și măsurînd peste 50 m înălțime. În valea fertilă unde este așezată localitatea cresc din abundență rodii și citrice, deși la numai cîteva kilometri se află culmi acoperite de zăpezi veșnice...

Mazar-I-Sharif, capitala provinciei cu același nume, unde a fost stabilit centrul expediției noastre, prezintă un deosebit pitoresc oriental. La un colț de stradă, un frizer stînd „turcește” pe un covoraș își așteaptă clienții; cîteva pași mai încolo, la o masă de cărămidă, un scrib cu pană și cerneală e gata, contra unei sume oarecare, să dea o mîină de ajutor neștiutorilor de carte, în timp ce din apropiere se aud strigătele micilor negustori ce-și laudă mărfurile. Pentru a face reclamă, unii și-au expus chiar pe spate minunatele covoaare, produse ale micii industriei casnice.

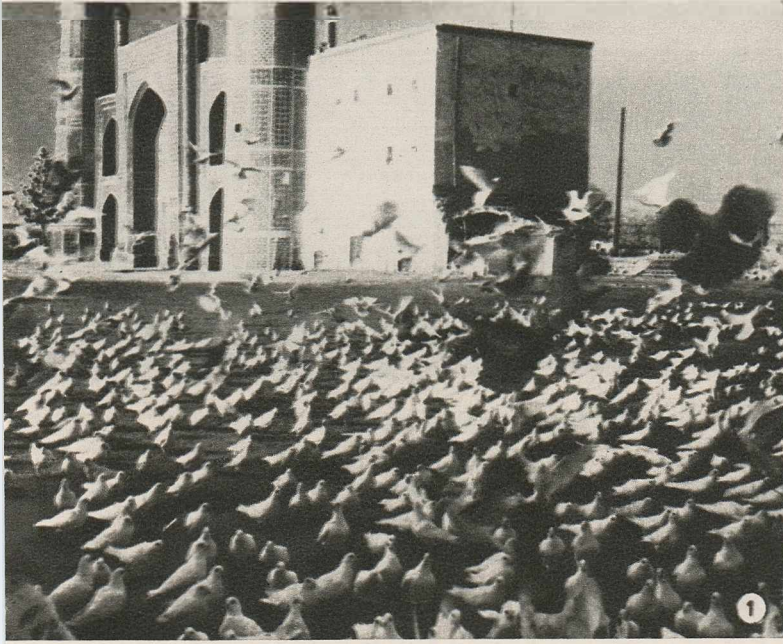
Activitatea propriu-zisă a grupului nostru nu s-a desfășurat la Mazar-I-Sharif, ci la Gelalabad. Localitatea Gelalabad este situată în nordul munților Hinducași, acolo unde ultimele doline se pierd în imensul deșert Kara-Kum. Căldura ce domnește în aceste locuri (peste 50°C), aprovizionarea dificilă cu apă potabilă, drumurile greu accesibile, vînturile ce răscolesc în permanență nisipul ne-au îngreunat mult activitatea.

În această luptă cu forțele naturii ca și în munca noastră de zi cu zi, am avut însă un sprijin prețios: localnicii. Oamenii aceștia, purtînd șalvari și avînd pe cap ne-lipsitul turban, trăiesc încă în condițiile împărțirii în triburi, clanuri și ginții cu familie patriarhală. Aici se mai menține și poli-gamia. Nu rareori le-am fost oaspeți în locuințele lor modeste, denumite „hona” și, stînd alături de ei pe podeaua de lut, am sorbit băutura tradițională — ceaiul — și am fumut din narghilele, povestindu-ne unii altora despre viața noastră și a popoarelor noastre. Nu o dată, în cursul acestor convorbiri prietenești, ei și-au exprimat în cuvinte simple, dar pornite din inimă, recunoștința față de ajutorul pe care popoarele Uniunii Sovietice și ale celorlalte țări socialiste îl acordă poporului afgan.

Reîntorși în patrie după un an de lucru în Afganistan, noi, geologii romîni, am fost cu atît mai mulțumiți cu cît am putut oferi prietenilor noștri de acolo nu numai prietenie, dar și un ajutor concret; am demonstrat că în subsolul pămîntului ars de soare al Afganistanului există bogății de seamă, a căror valorificare va contribui la înflorirea Afganistanului.

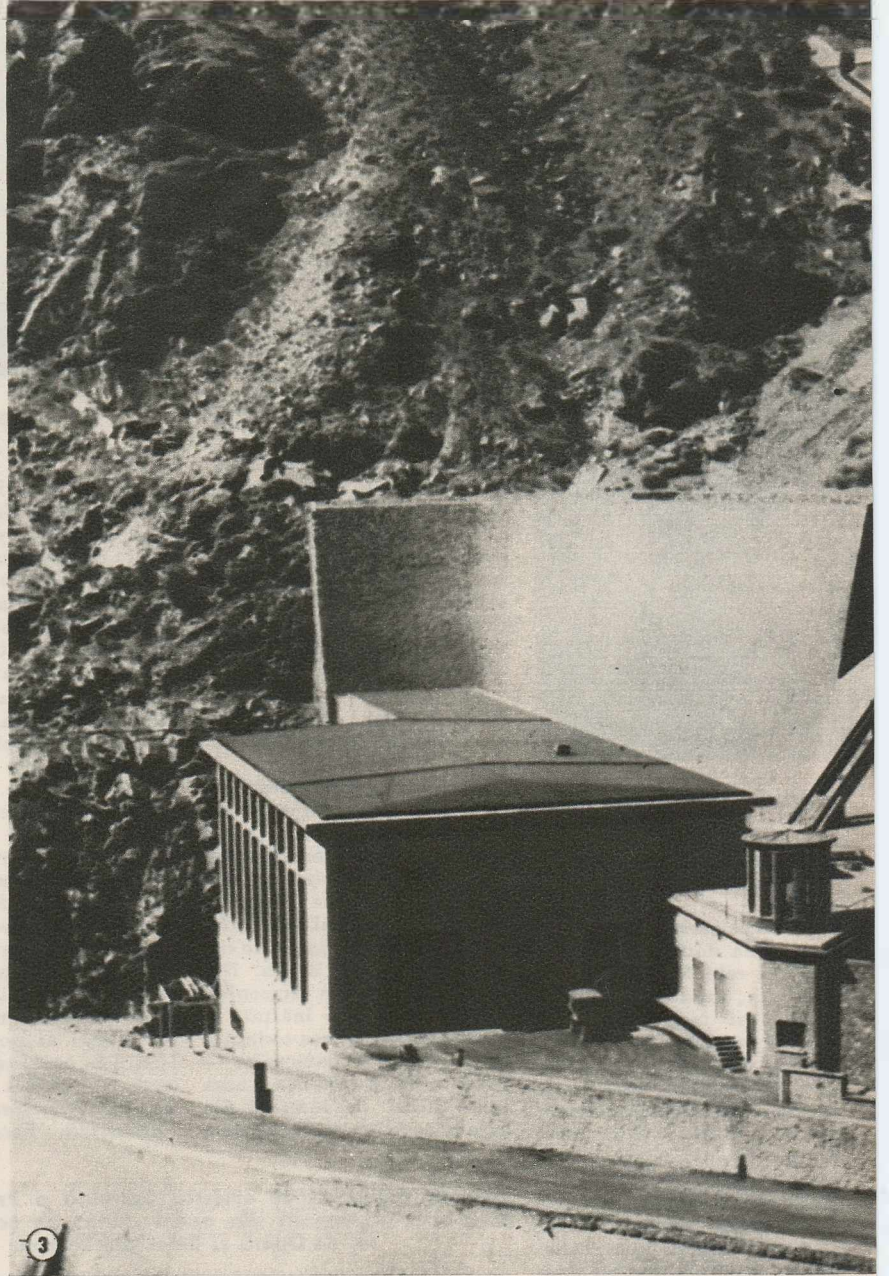
INDUCȘILOR

1

2

3

1 Varianta afgana a pieței San Marco: mii de porumbei în curtea moscheii din Mazar-I-Sharif.

2 Specialiști români și afgani efectuează o analiză în laboratorul de chimie.

3 Hidrocentrala din Serubi.

4 Cebrele statuie a lui Buda, săpată în stîncă, de la Bamian. Împrejurul ei — de asemeni săpate în stîncă — se află încăperile ce au servit preoților drept chilii.

5 Un grup de specialiști români asistînd, împreună cu oficialități afgane, la o serbare populară.

6 În piața din Mazar-I-Sharif poți auzi la tot pasul întrebarea „Cean paisa 1?” (Cît costă asta?)

7 Femei afgane, cu fața acoperită de vălul denumit „ceadra”.

4

5

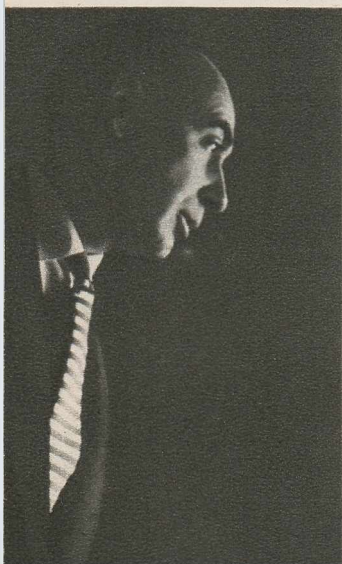
6

7

DE LA INIMĂ LA INIMĂ

— articol scris pentru „Flacăra” —
de Gurghen BORIAN
scriitor din R.S.S. Armeană

Scriitorul Gurghen Borian.

Despre dramaturgia armeană-sovietică contemporană

Teatrul armenesc are o istorie de două mii de ani! Teatrul este foarte iubit în Armenia; de aci și rolul însemnat al teatrului nostru contemporan în opera de educare a maselor largi populare. Repertoriul este acela care conferă formă și conținut fiecărui teatru; fără operă dramatică nu poate exista teatru. Astăzi repertoriul teatrelor din Armenia Sovietică este bogat și variat: piese clasice și contemporane, capodopere ale dramaturgiei mondiale, lucrări mai însemnate ale dramaturgilor din republicile sovietice și din țările socialiste. Dar, ceea ce dă viață unui teatru național este dramaturgia originală. Dramaturgia armeană-sovietică, care a preluat creator moștenirea literaturii noastre dramatice clasice, a creat, în ultimele patru decenii, opere valoroase ce deschid largi perspective pentru ziua de mâine a dramaturgiei socialiste armene. Reprezentanți marcanți ai dramaturgiei armene-sovietice sînt: *Derenik Demirgian, Vagharș Vagharșian, Nairi Zarian*, iar dintre cei tineri: *G. Ter-Grigorian, Al. Araksmanian* și alții. Comedia „*Nazar cel voitnic*” de D. Demirgian folosește motivul unei legende populare; drama „*Verigă*” de V. Vagharșian are ca temă instaurarea puterii sovietice în Armenia; piesa „*Parcela experimentală*” de N. Zarian înfățișează aspecte din viața satului armean de astăzi. Printre piesele scrise recent și reprezentate se numără și „*Ultimele garoaje*”,

„*Ploaie de primăvară*” de G. Ter-Grigorian; „*Văpaia inimii tale*” de Al. Araksmanian și altele care au dat un nou impuls teatrului armean contemporan. În prezent nu mai putem concepe teatrul nostru fără piese care să oglindească viața Armeniei Sovietice. Dramaturgii din Armenia Sovietică și, în general, dramaturgii sovietici se străduiesc să oglindească cu măiestrie în operele lor faptele mărețe ale oamenilor noștri, eroismul lor în muncă, gândurile și sentimentele lor. Iar pe acest drum mai avem multe de făcut; *vremurile mari cer și o artă mare.*

Despre viața culturală din Armenia Sovietică

Bogată și variată este viața culturală a Armeniei Sovietice. În persoana măștrilor săi, plastica Armeniei se bucură de o faimă binemerită în întreaga Uniune Sovietică, iar un virtuos al penelului ca *Martiros Sarian* este cunoscut în toată lumea. Natura pitorească a Armeniei, orașele și satele înălțate în anii aceștia, munca avîntată de zi cu zi a oamenilor — toate laolaltă constituie acea lume plină de lumină, din care își sorb hrana sufletească

Zenaida Pally, artistă emerită, laureată a Premiului de Stat, în rolul Amneris din opera „Aida”, pe scena Teatrului de Operă și Balet din Erevan.

Plaza V. I. Lenin din Erevan, capitala Armeniei Sovietice.

artiști ca pictorii poporului *Agop Kogioian, Gabriel Ghiurgian*, slujitori merituoși ai artei ca *Ovanes Zardarian, Eduard Isabekian, Mher Abeghian și Hacik Esaian*. Aceștia din urmă au vizitat România anul trecut și au adus în Armenia pînze ce oglesc natura și oamenii României ospitaliere și frumoase. Aceste pînze au fărîtat încă o punte a prieteniei și frăției dintre poporul român și cel armean. Compozitorii armeni *Aleksandr Arutiunian și Arno Babagean* (care au fost în România), *Așot Satian, Edgar Ovanesian, Eduard Mirzoian* și alții au îmbogățit muzica armeană contemporană cu valoroase creații. Măștri ai teatrelor de dramă și de operă, artiști ai poporului din U.R.S.S. ca: *Goar Gasparian* (care a vizitat România), *Hracia Nersesian, Vagharș Vagharșian, Tatevik Sazan-*

darian, Vahram Papazian (a fost în România) au ridicat cultura noastră teatrală și de operă la un asemenea nivel încît ele reprezintă o mare școală pentru generația nouă de artiști.

Recent, în fața gării din Erevan, frumoasa capitală a Armeniei Sovietice, a fost dezvelită statuia legendarului erou național armean *David din Sasun*, călare pe armăsarul său. Opera aceasta, a sculptorului *Ervant Kociar*, impresionează prin măreția ei. Tot astfel noua clădire a Madenadaranului (biblioteca) este o adevărată bijuterie arhitectonică. Din zi în zi devine mai frumos Erevanul nostru.

Anul 1960 constituie o dată importantă pentru noi. În acest an poporul armean va sărbători cea de-a 40-a aniversare a eliberării sale. În întîmpinarea acestui jubileu, oamenii de artă și cultură desfășoară o activitate febrilă și entuziastă, creînd valori artistice, opere corespunzătoare.

Despre legăturile noastre reciproce

În vremurile noastre pentru popoarele lumii socialiste a devenit o necesitate vitală apropierea artelor și culturilor noastre multinaționale, întărirea legăturilor noastre reciproce. În răstimpul atît de scurt — de numai două săptămîni — al șederii mele în R.P.R. am văzut și am simțit personal cît de mare este rolul literaturii, teatrului, picturii și muzicii în viața popoarelor noastre, în munca de apropiere reciprocă. Noi ne cunoaștem de la mari depărtări. Trebuie să găsim timp pentru vizite reciproce, pentru schimb de valori. Cu cîtă dragoste este primită în Armenia cîntăreața romînă Zenaida Pally. În repetate rînduri Zenaida Pally a interpretat cu măiestrie, pe scena operii din Erevan, roluri clasice și a redat cu nimitoare fidelitate, în armeneste, cîntecul nostru popular „*Vis*”. Pe de altă parte, ce primire călduroasă a făcut publicul bucureștean cîntărețelor ar-

mene Zara Doluhanova și Goar Gasparian.

Pe scenele teatrelor din Armenia au fost prezentate „*O scrisoare pierdută*” de I.L. Caragiale și „*Steaua fără nume*” de Mihail Sebastian. Au fost traduse în armeneste „*Mitrea Cocor*” de Mihail Sadoveanu și poeziile lui M. Eminescu, iar în România s-au editat versurile maestrului poeziei armene *Avetik Isaakian*, romanul „*Teheran*” de G. Sevunș și povestirile pentru tineret ale lui V. Ananian. Dar aceasta constituie doar începutul unor mari înfăptuiri viitoare. Ziua de mâine deschide în fața noastră perspective largi pentru apropierea culturală a popoarelor ce pășesc pe drumul socialismului. În această privință au de jucat un mare rol scriitorii noștri, activiștii pe tărîmul teatrului, muzicii, plasticii și, în special, presa și editurile noastre.

Întîlniri și impresii

Cele două săptămîni pe care le-am petrecut în România au fost pentru mine zile de neuitat. Acele întîlniri însuflețite și calde pe care le-am avut cu inima deschisă cu scriitorii romîni, cu muncitorii și țărani colectivizști ne-au deschis nouă, celor din delegația scriitorilor sovietici o fereastră largă. Minunatul București, oraș vesel și plin de tumult, Clujul, Orașul Stalin, Sibiu și Sinaia pitorească, fabricile, muzeele, teatrele și altele pe care le-am vizitat ne-au făcut să înțelegem că România populară a pășit pe un drum luminos, de-a lungul căruia talentatul și harnicul popor romîn culege roade multe și frumoase. Luîndu-ne rămas bun de la voi, prieteni romîni, purtăm în inimile noastre dragostea pe care ați arătat-o față de noi, acele calde sentimente frățești, cîntecul acela minunat ce înfrumusețează viața, îl înaripează pe om făcîndu-l să muncească mai mult și mai bine. Drumul nostru comun este un drum de la inimă la inimă, este o punte nevăzută între inimi!

CU SARE ȘI PIPER

UMOR DIN ÎNTRINDERI

ÎN TON CU PARTERUL

Inginerul-șef împinse mai încolo telefonul de pe birou și privi încă o dată micul dreptunghi de carton alb. Pe el, o mină îndemnată scrisese în tuș și în termeni politiciși, următorul text solicitativ: „Conducerea întreprinderii de construcții este rugată ca, împreună cu colaboratorii și familiile, să la parte, în seara zilei de 24 crt. orele 20, la reuniunea ce se organizează în cinstea ei de către locatarii blocului terminat anul trecut pe strada 10 Taburete nr. 29”.

Invitația pica bine. În sim-băta respectivă nu avea nici un program. Firește, urma să meargă la reuniune și-i rugase și pe colaboratorii săi să nu lipsească. Un gând însă îl tot cerca din când în când: „Unde s-o fi organizând reuniunea? Doar numai locatarii sînt aproape 400. În holul de la etajul doi, care e mai măricel, nu încapе atîta popor. Că e hol — și nu tram-vaiul 7!...”

Întors acasă de la birou, își anunță soția și li suportă noianul de aluzii străvezii cu privire la un material de nylon din vitrina magazinului „Romarta”. Iar în seara respectivă, pe la orele nouă, deși reuniunea începea la opt, inginerul-șef, întirziind dintr-o deformare profesională, sosi împreună cu soția. Înainte de a intra în blocul de la nr. 29 își controlă nodul cravatei șanjan și strălucirea ca de cristal a pantofilor. Soția își verifică pentru ultima oară, cu minuțiozitate, dunga de la ciorapi (în mod inutil, deoarece purta ciorapi fără dungă) și braț la braț se îndreptară spre holul blocului de unde parcă se auzea un zvon de tango. „Trebuie să fie de la reuniune!” — îi șopti soția. Ajunși în hol, cei doi oaspeți fură cit pe aci să-și transforme pantofii negri în alții de năbuc alb, din pricina unei troace cu var stins ce le stătea în cale. Noroc de un tînăr în haine bleumarin care, amabil, îi conduse direct în sala petrecerii, în plin dans. Dar, pe loc, inginerul-șef simți că încăperea dansează cu el. Reuniunea se ținea la parter, în spațiul în care încă de anul trecut trebuiau deschise niste magazine, dacă întreprinderea constructoare ar fi terminat lucrările interioare. Din pricina ametelii, simți nevoia să se proptească de zid. Soția însă îl preveni, grijulie:

— Nu te uita! Zidul este netencuit și-ți pătezi gabardina!
— Vă rog să pozițiți la o gustare! — îi invită tînărul de mai înainte.

Conduși de el, cei doi invitați se treziră în fața unei stive dreptunghiulare de cărămizi date pe deasupra cu var, în chip de față de masă. Tînărul îi sfătui, mereu cu zîmbetul pe buze:

— Scaunele vi le confecționăm singuri, cum doriți: mai înalte sau mai joase. Luați cîteva bucăți de parchet din grămada aia...

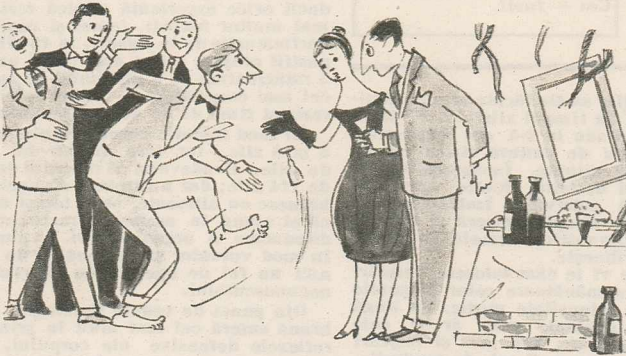
Rămăs numai cu soția, inginerul-șef refuză să dea urmare invitației amabilului tînăr. Parchetele erau legate cu sîrmă și se lemea să nu-și brodeze pantalonii de cum s-o așeza. Preferă să stea în picioare mai departe, uitîndu-se prin mulțime după colaboratorii săi de la trust. Negăsindu-și cu privirea din cauza îmbulzelii perechilor ce dansau, începu să admire originalitatea gardelor în amenajarea sălii de petrecere. Orchestra era cocoțată pe o schele, iar de cite ori toba executa un solo mai tare, scindurile trosneau din scoabe și debila estradă marca oscilații seismice de gradul opt. Totuși muzicanții își păstrau calmul, voioșia și ritmul. Ringul de dans se ase-

măna cu o plajă, deoarece constructorii aduseseră în spațiul viitoarelor magazine cel mai fin nisip. Inginerul privi mirat ciudatele exhibitii coregrafice ale dansatorilor. Aceștia zvirleau ritmic din picioare, ca într-o congă, deși orchestra executa un vals lent. Curioasele figuri erau cauzate de nisipul ce pătrundea ritmic în pantofii dansatorilor.

Cînd inginerul-șef ridică ochii și spre așa-zisul plafon, văzu cum de traversele metalice erau prinse în chip de ghirlande fișii lungi de bandă izolatoare, provenite de la țevile pentru instalația electrică.

Bufetul, de asemenea, era în felul lui original. Bine asortat, însă așezat pe bancurile de lucru ale timpilarilor; și toată lumea făcea bancuri pe seama lui. Iar cei care serveau găsiseră și tacimuri adecvate bufetului. De pildă, piinea se tăia cu un ferăstrău, sandvișurile se serveau cu mistria, iar șunca se transforma în felii subțiri cu ajutorul unei rindele. Cit despre siropuri și sprituri, erau servite nu cu pai, ci cu tuburi Bergman. Toată lumea se amuza, minca, petrecea. Dar, după o vreme, dansul se potoli pentru ca muzicanții să-și mai tragă

măna cu o plajă, deoarece constructorii aduseseră în spațiul viitoarelor magazine cel mai fin nisip. Inginerul privi mirat ciudatele exhibitii coregrafice ale dansatorilor. Aceștia zvirleau ritmic din picioare, ca într-o congă, deși orchestra executa un vals lent. Curioasele figuri erau cauzate de nisipul ce pătrundea ritmic în pantofii dansatorilor.

răsufierea și... să dea citeva ciocane zdravene schelele-estradă, pe cale de dezagregare. Într-un timp, inginerul-șef remarcă în mulțime cîteva colegi la fel de dezorientați de ambianța sălii. Îi întrebă pe șeful de șantier: — Ei, cum te distrezi?

Nu-i mai așteptă răspunsul, citîndu-l chiar de pe fața celui-lalt, care arăta ca după extracția a trei măsele fără anestezie. Din mijlocul unui grup foarte vesel ieși un cetățean și veni către inginerul-șef. Ceata, făcînd haz, se ținea după el. Ajuns în fața musafirului, îi spuse zîmbînd:

— Ne bucurăm foarte mult că ați venit la reuniunea noastră. Inginerul-șef îl privi cu atenție. Avea o freză impecabilă, o cămașă scrobită și un costum „sare și piper” ca scos atunci din cutie. Nu înțelegea însă de ce grupul continua să facă haz, arătîndu-l cu degetul. Cînd voi să-i stringă mîna, cetățeanul scoase un răcnet demn de filmul „Cartea junglei”:

— Au! Bătătura! Hohotul de rîs al asistentei din jur îl făcu pe inginerul-șef atent la picioarele celui-lalt. Rămase cu gura căscată. Elegantul cetățean era desculț.

— Vă miră țînta mea? — zîmbi omul. Eu sînt administratorul blocului și am ținut să vin la serată în ton cu clădirea. Și cred că n-am greșit: nici ea, nici eu nu sîntem încă gata la parter!...

V. D. POPA
și A. LĂPUȘNEANU

MICROFĂBULE STRĂVECHI

CHEBOSUL ȘI BATJOCORITORII

Trei tînari, odaltă, rîdeau de-un biet chebos:
— Frumoasă piramidă, făcută doar din os!
— Aduce a cămilă! Păcat, păcat că-i chebop!
— De bundseamă-ntr-insul s-a intru-pai Esop!
— Da, stîl Esop — le zise acel cu oase hîntle —
De vreme ce pot face mîgării să cuvînte!

VIPERA ȘI LIPITOAREA

— Și eu, și tu, cumătră, mușcăm cu lăcomie —
O viperă îi zise micuței lipitori —
De ce pe tine omul te cată, te trimbe,
Pe cînd de mine jude, cuprîns de reci fiori?
— Nu-i lucru de mirare! Eu vindec, tu omori!

— Măi Bill, mie mi-e foame, cu precizie matematică, exact la orele la care mîncăm pe cînd aveam de lucru.
— Fericitul! Mie mi-e foame... tot timpul!

La Detroit.

— Tom, tu din ce trăiești?
— Păi, trăiesc din datorii și mor de foame din dividendul acțiunii ce-o am la Ford!

— Dorind să cunoască situația vinzării cărții sale „Mize-răbilită”, Victor Hugo a trimis editorului său o scrisoare cu următorul conținut: „?”.
Editorul răspunde: „!”.

CU ȘI FĂRĂ
FARD

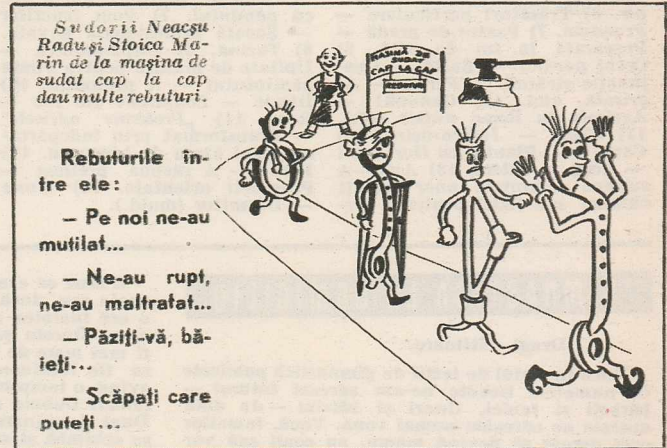
Din gazetele de perete ale uzinelor „23 August”

— În sfîrșit, ne-a mai sosit o piesă!!!

Colectivul debitări și-a mîncat creditul.

Rebuturile între ele:
— Pe noi ne-au mutilat...
— Ne-au rupt, ne-au maltrat...
— Păziți-vă, băieți...
— Scăpați care puteți...

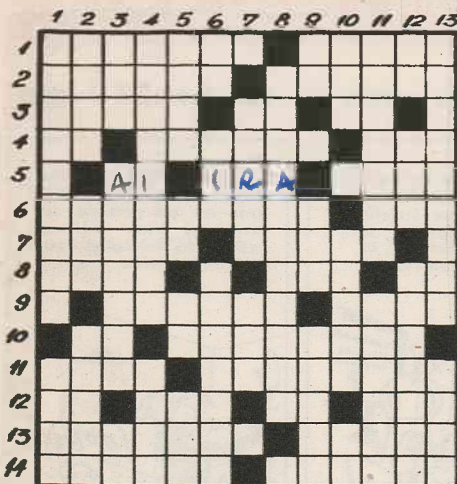
Propunere de inovație pentru ca tov. Solomon Eftimie să poată face baie în timpul lucrului, fără a se mai deplasa de la locul de muncă.

„Folosîți din plin cele 480 de minute, dar nu ca Virgil Chircu...”

— Într-un muzeu de științe naturale.
— În fața dv. se află un brontozaur, avînd o vechime de 200.000.933 de ani — explică ghidul.
— Ia te uită cită exactitate! — a exclamat un vizitator.
Dar cum ați reușit să-i stabiliți vîrsta cu atîta precizie?
— Nimic mai simplu. Cînd am fost angajați, mi s-a spus că acest brontozaur are două sute de milioane de ani. Iar în cursul acestei luni împlinesc treizeci și trei de ani de cînd lucrez aici...

În fața ruletei de la cazinoul din Monte Carlo o doamnă scoate din poșetă o bancnotă și stă pe gînduri, abotărînd pe ce număr să mizeze. Un bărbat care stătea în spatele ei îi spuse:
— Mizați pe numărul corespunzător vîrstei dv.
Doamna miză pe numărul 21. Bala se rotește îndelung, apoi se opri la numărul 36.
— Vedeați, spuse domnul, ce rău ați făcut că nu m-ați ascultat?!...

AGRICOLĂ

ORIZONTAL: 1) Ara — Semăna. 2) Sol — Tinar. 3) Ca pământul îmbibat cu apă — In climă — Avans la... avans. 4) Rece! — A vorbi pasărește — Interjecție. 5) Usturoiul moldoveanului — Curelușă — Transpir. 6) Trăsături particulare — Pronume. 7) Pasăre de pradă — Preparată în foi de viță. 8) Cerbi nordici — Baltă — Conjunție străină. 9) Ferme — Agricola, aici. 10) Cunună! — Agricola în Roma antică (pl.). 11) Clară — Intodărire. 12) Caut! — Plantă cu flori roșii — Acuș — Intins. 13) Arie — A supune semintele unor agenți chimici sau fizici pentru a pre-

veni și a combate bolile plantelor. 14) Cultivat — Arie. **VERTICAL:** 1) Sărbătoarea recoltei — Agricola. 2) Prieten — Posedă — Ses. 3) Conifer — Cedat dreptul de folosire a pământului (în orinduirea bazată pe exploatare) — Leu! 4) Recolta — Boală tropicală. 5) A afla — Întrebare — Dimpotrivă — Nume feminin. 6) Careu agricol — Scormonește pământul — Făcut una cu pământul. 7) Pom fructifer — Școală profesională navală. 8) Tarină. 9) După-amiază — Unitate de măsură pentru vîrsta pământului — A pronunța. 10) Dimie — Schimbat din loc — Ren! 11) „Probleme agricole” — Transformat prin îndepărtarea unui atom de hidrogen. 12) Pere! — A răsună prelung — Provinci orientale. 13) Mana — Dormitor (mold.).

Consfătuirea grădinițelor de copil a fost organizată și în acest an așa cum se cuvine. S-au pregătit rapoarte, au avut loc discuții, lucrări pe secții și, bineînțeles, s-au tras concluzii. Din grădinițe cu nume de fabrici și de instituții s-au adunat participante numeroase. S-ar putea spune: „O consfătuire ca multe altele”. Totuși, cei care au fost cu înare-aminte au surprins un episod deosebit. Căci, deodată, toate melodiile ce alcătuiesc impresionanta simfonie a muncii au devenit parcă mai lucete, lăsînd să se audă, ca un murmur, glasuri voioase de copii. Topitorul și-a îndreptat trupul uriaș, a dat ochelarii pe frunte și a spus sonderului și minerului:

— Ian priviți acolo, măi ortaci! De pe culmile muncii unde se aflau ei se vedea toată țara. Și printre fabrici, uzine și case înalte cu muște caturi strălucitoare o căsuță albă. Acolo s-au dus cei trei și, nevăzuți, au privit pe fereastră. Era nespus de frumos ceea ce vedeau. Minerul a spus: — Muncă pe brînci, frate. Nu-i de glumă! Într-un colț locuit de păpuși, niște prichindei nu mult mai mari decît locuitorii aceluia colț îmbrăcau cu mare hărnicie o păpușă. Alții, înarmați cu niște sulite cu vîrf de cărbune, zugrăveau pe o coală mare de hîrtie mingi, scări și case. Dacă erau mai mărișori, alcătuiau din castane, scoici și căpăcele de ghiindă tot felul de chipuri, chemînd adeseori în ajutor o zîna atotștiutoare:

tovarășa educatoare. Iar cei mai „vîrstnici” făceau treburi și mai grele, pe măsura lor: coseau haine pentru păpuși împungînd de zor cu acul ori hrăneau cu apă florile și cu boabe aurii puli mici cît un ou... Cei trei ortaci s-au simțit deodată ca acasă. Căci în căsuța albă munca era pretutindeni: și în joc, și în relațiile dintre copii. Copiii văzuseră cum muncesc părinții lor în fabrici și pe ogoare. Fuseseră oaspeți dragi în uzine, în magazine, în instituții, pretutindeni unde se desfășoară epopeea muncii. Topitorul le povestise despre focurile aprinse de oameni ca să înfrîngă cerbicia metalului, minerul îi purtase prin mină, sonderul le istorisea adesea cum se scoate aurul negru din măruntălele pămîntului. Iar acum muncitorii reîntîlneau în jocul copiilor toate povestirile lor și se bucurau. Și privind-o pe zîna aceea atotștiutoare au gîndit: „mestierî de meșteri mari, strașnică treabă faci!” Apoi au urcat iar la locurile lor, pe culmile muncii, purtînd în inimi chipurile copiilor din căsuța albă. Și li se părea că aud limpede, în murmurul vocilor de copii, și zgomotul turbinelor, și tunetele perforatoarelor, și urletul tractoarelor, toate melodiile ce alcătuiesc pasionanta simfonie a muncii. Grădinițele aleseseră ca temă pentru consfătuirea lor: Educația prin muncă în grădinița de copii.

Sen ALEXANDRU

DEZLEGAREA JOCLUI DIN Nr. TRECUT, „PEISAJ DE MUNTE”

ORIZONTAL: 1) Căranu — Pisc. 2) Aluniș — Coamă. 3) Rac — Ucenic — P. 4) Piatră — Ea — Ar. 5) A — Roi — Canale. 6) Ta — R — Cazane. 7) Lezer — S. Sași. 8) Renăscut — Ir. 9) Lift — Tăran — I. 10) Ași — Vad — Leat. 11) Vira — Napră. 12) Al — Cea — Invi.

LA ÎNTREBĂRILE CITITORILOR

Cit poate trăi un om fără apă și fără hrană

Răspundem prin materialul de mai jos tovarășei Georgeta Coman, muncitoare textilestă din Iași, care ne-a întrebat cît poate rezista organismul unui om fără apă și fără hrană.

S-au înregistrat anul acesta trei întimplări care arată mai bine decît orice experiență clinică rezistența omului. A fost întîi cazul mii multor bărbați, femei și copii care au fost descoperiți vii sub dărîmăturile de la Agadir, la 15 zile după catastrofalul cutremur ce a stîrnit orașul; a fost apoi cazul unei indoneziene de 33 de ani, care a rătat cît timp de 5 săptămîni pe apele Oceanului Indian; și a fost — cel mai concludent — cazul celor patru marinari sovietici care au rezistat timp de 49 de zile pe valurile infuriate ale Pacificului.

În mod teoretic corpul omului nu poate rezista de sete decît între 5 și 8 zile, iar fără hrană nu poate rezista mai mult de 25-30 de zile. E adevărat că recordul deținut de fahirii indieni este astăzi de 114 zile; dar nu trebuie să neglijăm faptul că aceștia, dacă nu se hrănesc cu alimente, beau totuși din cînd în cînd cite puțină apă, și că ei ajung la asemenea rezistență după multe exerciții treptate de educare a organismului. În plus, aceștia, pretindînd-se la experiență în mod voluntar și în condiții de securitate corporală, nu consumă nici un fel de energie cu zburciumul incertitudinii și cu groaza necunoscutului.

Din punct de vedere fiziologic, organismul lipsit de lichide și de hrană suferă cel mai mult în primele zile. Apoi intră în funcțiune reflexele defensive ale corpului, care stabilesc un nou echilibru prin consumarea rezervelor interne. Consumîndu-și din aceste rezerve, corpul poate pierde pînă la jumătate din greutatea lui. În primele cîteva zile, un om cu o greutate de 75 de kilograme pierde 7-11 kilograme. În acest timp temperatura corpului scade sub 36 de grade, iar ritmul cardiac ajunge pînă la 30 de bătăi pe minut.

Prin slăbirea corpului, pierderile cele mai sensibile le înregistrează ficatul și splina. În schimb, sistemul nervos și inima rămîn aproape în stare obișnuită.

Interesant este însă că rezistența unui om suferind de foame, de sete sau de frig nu depinde atît de starea lui fiziologică, cît de starea lui psihică, de moralul lui. Convingerea că trebuie să trăiască, că în cele din urmă va fi salvat din situația critică în care se află constituie factorul decisiv care ajută organismul să-și mențină echilibrul și să realizeze „miracolul” supraviețuirii. Au dovedit-o încă o dată — și destul de concludent — cei patru marinari sovietici care au reușit să supraviețuiască timp de 49 de zile în Pacific.

GIMNASTICA LA DOMICILIU

Dragi cititoare,

Dacă în ciclul de lecții de gimnastică publicate în numerele trecute ne-am adresat tuturor — bărbați și femei, tineri și bătrîni — de data aceasta ne adresăm numai vouă. Vouă, femeilor care dorec să devină mame, au copii sau vor avea. Pentru viitoarele mame vom publica — în serie — complexe de exerciții de gimnastică speciale pentru gravide, apoi pentru lehuze.

În zilele noastre tot mai multe femei înțeleg că modificările produse de sarcină, nașterea și lehuze nu sînt de natură patologică. Viitoarea mamă nu trebuie socotită bolnavă în această perioadă în care, fără a mai deplina eforturile fizice mari permise înainte de sarcină, poate totuși să se ocupe de treburile gospodăriei sau de profesiunea ei. Ba mai mult: în perioada maternității mișcarea sub formă de exercițiu fizic este indicată, ea contribuind la menținerea unei bune stări a organismului, condiție esențială pentru bunul mers al sarcinii și nașterii, și înlesnind revenirea mai rapidă la starea anterioară.

Modificările produse în organismul viitoarei mame sînt importante și trebuie cunoscute. Uterul, abdomenul, glandele mamare cresc în volum, marile funcțiuni ale organismului se adaptează la necesitățile create de sarcină. O dată cu nașterea — copilul desprinzîndu-se de legăturile strînse pe care le-a avut cu organismul mamei — fe cea intră în faza de lehuze, care durează pînă la dispariția transformărilor suferite în timpul sarcinii și nașterii.

Folosind exerciții fizice bine alese, făcînd plîmbări, femeia își poate menține în perfectă stare marile funcțiuni ale organismului, care vor lucra în folosul maternității. Prin exerciții respiratorii, făcute metodic, va dobîndi o respirație corectă, activînd schimbările gazoase din plămîni și tesuturi, și o bună funcționare a aparatului respirator. Făcînd exerciții pentru musculatura abdominală și pelviană va avea mușchi puternici și elastici, care vor putea compensa presiunea interabdominală, crescută în această perioadă, și care o vor ajuta la procesul de expulzie în timpul nașterii.

Exercițiile de cultură fizică sînt indicate în această perioadă tuturor femeilor. Dar înainte de a începe un regim de cultură fizică, femeia gravidă trebuie în mod obligatoriu să-și cunoască starea sănătății, precum și rezistența la efortul fizic. De aceea ea trebuie să consulte neapărat medicul. Controlul medical inițial trebuie repetat periodic, pentru a putea fi supravegheată sănătatea gravidei și evoluția normală a sarcinii. Dacă gravida e găsită sănătoasă și sarcina normală, vor putea fi indicate exerciții fizice potrivite cu vîrsta și cu pregătirea fizică anterioară a femeii. Gravida va merge regulat la control și va primi indicații noi, corespunderă schimbărilor survenite prin evoluția sarcinii! La cel mai mic semn de tulburare, aceste exerciții trebuie întrerupte și re-luate numai după examenul medical.

E bine ca exercițiile să fie făcute zilnic, dimineața sau, dacă nu, în timpul zilei cu cel puțin o oră înainte de mese sau la 2-3 ore după mică. Durata sesiunii de cultură fizică nu va fi mai mare de 20-30 minute. Încăperea trebuie să fie luminoasă și aerisită, foarte curată și avînd o temperatură potrivită. Îmbrăcămîntea femeii trebuie să fie simplă, ușoară și curată. După terminarea gimnasticii femeia se spală, se schimbă și se odihnește.

Exercițiile pe care vi le dăm folosesc mișcări simple și ușoare, asemănătoare celor obișnuite ale femeii, avînd o intensitate medie. Pe lângă mișcări cu caracter general, cum ar fi cele de brațe, trunchi, picioare, veți găsi și mișcări cu caracter specific, cum ar fi cele de respirație, de abdomen și bazin.

Vă veți feri de exercițiile grele, de forță, viteză, rezistență. Mișcările violente și bruște: ridicarea de greutăți, săriturile, căderile, loviturile în abdomen — vor fi evitate.

Sportivele, dispunînd de o musculatură puternică, pot continua practicarea cu măsură a exercițiilor fizice preferate, restrîngînd apoi bagajul de exerciții doar la cele specifice maternității.

Femeile muncitoare, dintre care un număr mare au o muncă sedentară, cu efort fizic mic, beneficiază cel mai mult de exercițiile fizice speciale în perioada maternității.

În numărul viitor publicăm prima lecție de gimnastică destinată gravidelor.

SFATURI practice

CUM SA PROTEJĂM PERDELELE CONTRA SOARELUI

Pe cît de binefăcătoare sînt razele soarelui pentru vegetație și viața pe pămîntului, pe atît de dăunătoare devin atunci cînd sînt în exces de concentrație. În asemenea cazuri ele au acțiune distructivă pînă și asupra materiei inanimată. Cele mai sensibile și mai expuse obiecte la această acțiune dăunătoare sînt perdelele ferestrelor orientate spre răsărit. Aceasta nu numai prin faptul că stau în bătaia soarelui cea mai mare parte din zi, dar și prin acela că razele, pătrunzînd prin geam, se concentrează uneori, ca printr-o lupă, în anumite puncte, unde ard pe nesimțite țesătura. Așa se

explică faptul că, după o anumită vreme, cînd spălăm perdelele, ne tremzim cu ele rupte feșeniță, de parc-ar fi fost putrezite.

Cea mai simplă metodă de protejare a perdelelor constă în îmbrăcarea geamurilor cu hîrtie albastră.

Cum însă hîrtia se decolorează repede în bătaia soarelui, se pătează și se rupe ușor, mai practic este să aplicăm această culoare direct pe geam.

Pentru această operație preparăm o pasta subțire din:

- silofan..... 500 gr;
- soluție concentrată de silicat de sodiu...150 gr;
- albastru ultramarin 100 gr.

Amestecînd bine aceste substanțe și ungînd cu pasta obținută geamurile, fie în întregime, fie numai pe jumătatea superioară — deoarece pe acolo pătrund mai mult razele soarelui — obținem exact ceea ce dorim.

Cînd vrem să îndepărlăm această culoare, e suficient să spălăm geamul cu apă fierbinte (apa va fi la început călduță, ca să nu plesnească geamul prin dilatare bruscă).

În cazul cînd cineva nu poate suporta culoarea albastră, se va proceda la simpla opacizare a geamului cu ajutorul berei și a sulfatului de sodiu. Pentru cei care nu cunosc

încă această rețetă, arătăm că ea se prepară lăsînd să se dizolve, într-un țap cu bere, 40 de grame de sare-amară. Se spală apoi geamul bine cu apă și săpun și, după ce se usucă, se tamponează cu această soluție.

Menționăm că atît soluția albastră cît și aceasta din urmă se aplică pe partea interioară a geamului, spre a nu fi expuse întemperiturilor. Mai există desigur și o altă soluție, aceea de a înlocui perdelele obișnuite cu cele din material plastic de culoare albastră sau fumurie.

JOSIANA

POȘTA redacției

oricăruia dintre institute sau universități din țară vi se dau toate lămuririle necesare. Aceste lămuriri vi se trimit și în scris.

BOROIU N. — Craiova. Ne bucură aprecierile dv. privitoare la foiletonul publicat de noi și știmem convinși că ele stă împărțite de loți oamenii cinștii din orașul dv. În ce privește problemele pe care ni le sesizați, la rindul nostru le-am sesizat organelor de stat în drept spre rezolvare. Imediat ce vom avea un răspuns, vi-l vom comunica.

C. H. — Bistrița. Neștiind o revistă de specialitate, nu putem publica schemele aparatelor pe care ni le cereți. Va puteți adresa însă fie revistei „Știință și tehnică”, fie revistei „Pentru apărarea patriei” (organul A.V.S.A.P.), care fără îndoială că vă vor satisface dorința.

IRHAȘTU MIHAI — Arad. Într-adevăr, așa cum sesizați dv., explicația dată fotografiei supraviețuitorilor de pe „Titanic” era deficitară. În fotografie erau prezenți cifra și supra-viețuitorii catastrofei, care mai sînt în viață azi. Desigur însă că numărul total al celor ce au supraviețuit era mult mai mare, așa cum reiese și din filmul produs de studiourile britanice care a rulat nu de mult pe ecranele noastre.

TEPEȘ CAROL — Lupeni. Nu știm ce anume v-ar interesa în legătură cu înscrierea în institutele de învățămînt superior. În orice caz, la secretariatul

Colțul fotografului amator

DEVELOPAREA FILMELOR REVERSIBILE ÎN CULORI (II)

Am arătat în numărul precedent cum se face prima dezvoltare. După ce această a fost efectuată, iați ce avem de făcut în continuare: Spălarea terminată, se deschide tancul și se scoate filmul (avînd grijă să nu deteriorăm emulsia); se prinde filmul de ambele capete și se scutură bine pentru a se înlătura, pe cît posibil, picăturile de apă; dacă filmul folosit este de format mic (film „Leica”), este indicat să înlăturăm picăturile de pe partea neemulsionată cu ajutorul unei bucați de piele de antilopă, umedă.

Urmează iluminarea intensă a filmului, care se face cu ajutorul unui bec nitrătop de 500 W, plimbat la distanța minimă de 1 metru pe toată lungimea filmului, pe ambele fețe; durata: 3 minute.

După iluminare, filmul se introduce din nou, cu multă atenție, în tancul umplut cu apă la 18°C, în care se ține 2 minute.

Se varsă apoi apa și se toarnă în tanc dezvoltantul-color:

hexamethaphosphat de sodiu	2 gr;
metabisulfid de potasiu	0,5 gr;
diethylparaphenilendiaminsulfat	2 gr;
carbonat de potasiu	50 gr;
bromură de potasiu	2 gr;
apă, pînă la a completa	1.000 cm ³ .

Dezvoltarea în culori durează 15 minute la 18°C, după care filmul se trece 2 minute prin următoarea baie de întrerupere (18°C):

acid acetic glacial	10 cm ³ ;
apă	990 cm ³ .
După o spălare de 5 minute în apă curgătoare urmează baia de înălbire formată din:	
fericnă de potasiu	25 gr;
bromură de potasiu	12 gr;
apă, pînă la a completa	1.000 cm ³ .

Temperatura: 16°-18°C; durata: 10 minute.

După o spălare intensă timp de 5 minute în apă curgătoare urmează baia de fixare:

hiposulfid de sodiu	200 gr;
apă, pînă la a completa	1.000 cm ³ .

Temperatura: 16°-18°C; durata: 10 minute.

Urmează o spălare prelungită în apă curgătoare, de minimum 30 minute, după care filmul se scoate din tanc și se pune la uscat, într-o cameră în care temperatura să nu depășească 20°C.

Dacă indicațiile de mai sus au fost respectate cu strictețe, se obțin diapozitive în culori naturale, cu totul fidele culorilor subiectului.

Si acum, citeva considerații generale foarte importante: — temperatura de 18°C a băilor de prelucrare a filmului trebuie respectată cu strictețe, maximum de diferență admisibilă fiind de ± 0,5°C, dar nici aceasta nu este de dorit;

— la prepararea băilor este recomandabilă folosirea apei distilate, în care caz se poate renunța la hexamethaphosphatul de sodiu din compoziția primei băi de dezvoltare (alb-negru), ca și din a băii de dezvoltare-color, acest chimical fiind și greu de găsit;

— toate băile se prepară cu 24 ore înainte de folosire; se filtrează după preparare și se păstrează în sticle brune, bine astupate;

— în tot timpul trecerii filmului prin băile de prelucrare, spirala tancului cu care este înfășurat filmul trebuie rotită continuu.

Mircea NOVAC

PENTRU DIFERITE SILUETE

E un lucru știut: îmbrăcămîntea trebuie să fie totdeauna adaptată siluetei. Privindu-se cu un ochi critic și profitînd de inepuizabilele resurse pe care le oferă arta vestimentară, orice femeie se poate îmbrăca în așa fel încît să-și ascundă defectele și să pună în valoare calitățile siluetei ei, nu pentru a-și realiza o personalitate artificială ci pur și simplu pentru a restabili o armonie fără de care nu există frumusețe.

Evitănd tot ceea ce poate lungi silueta, ca: talorul cu linie clasică, fustele foarte strîmte, vestele gen bărbătesc, rochiile lucrate cu dungile pe lung, mânecile lungi și strîmte, pălăriile cu calotă ascuțită, cerceii pandanți, părul pieptănat montant, femeile prea înalte vor purta în primul rînd rochii mai scurte (de altfel este foarte modern), ciorapi de culoare deschisă, tocuri plate sau mijlocii. Ținuta justă și bluză în tonuri contrastante, ca și rochiile cu

tunică sau volane, dungile orizontale, gulerile mari și cordoanele late în culori mai închise sau mai deschise decît rochiile scurtează silueta. Femeile prea înalte vor fi, de asemenea, avantajate de imprimeurile cu desen mare și de materialele ecosez. Pălăriile cu bor mare și calota plată, cerceii mari dar nu lungi, șiragurile scurte de mărgele, gențile fără mîner și mânșile de culoare deschisă vor completa ansamblul.

Fără a cădea în cealaltă extremă, femeile mărunt de statură vor adopta — într-o măsură mai mare sau mai mică — opusul recomandărilor de mai sus. Croiala va fi simplă; vor predomina garniturile verticale (de pildă nasturi) pentru ca lungesc silueta, ca și materialele cu dungi puse pe lung.

Tocurile nu vor fi prea înalte, deoarece riscă să dezechilibreze silueta, pălăriile vor avea borul mic, iar cealaltă accesorii vor fi discrete, atît în ceea ce privește

volumul cît și coloritul. Iluzia unei siluete mai înalte poate fi dată de următoarele artificii: părul lăsat scurt și pieptănat cu ondulații mari, gonflant, care-i exagerează puțin înălțimea; rochia ceva mai lungă, purtată cu tocuri înalte; dacă partea inferioară a corpului este scurtă, talia va fi ridicată cu 1-2 cm, spre a se crea iluzia unor picioare mai lungi în raport cu bustul.

O femeie mică de statură va evita garniturile bogate și excentrice, volanele, rochiile cu croieli complicate, vestele lungi, fustele exagerat de largi și accesoriile voluminoase.

Recomandările de mai sus nu trebuie urmate cu toată strictețea. Ele sînt menite să fie doar un ghid după care să se călăuzească toate femeile care se îngrijesc de aspectul lor vestimentar și care doresc să corecteze în oarecare măsură natura, reușind în felul acesta să fie totdeauna bine și frumos îmbrăcate.

ARBORELE DE PÎINE

În mijlocul pădurilor tropicale se întîlneste un copac ciudat, pe trunchiul căruia cresc... pîini! Firește, nu este vorba de acel aliment preparat din făină, apă și drojdie de bere. Într-adevăr, „pîinile” acestui copac sînt de fapt niște fructe care, atît prin mărimea lor neobișnuită, cît și prin gustul lor amintesc, celui care le mîncă, de pîine.

Acest arbore ciudat este cunoscut în știință sub numele de „artocarpus incisa”.

Cercetătorii botaniști au descoperit că „arborele de pîine” este originar din regiunea indomalaeză. Astăzi, el se întîlneste în lungul zonei de vegetație tropicală, mai ales în Asia și Oceania, alături de alți copaci la fel de ciudați, ca de pildă „arborele de lapte” (galactodendron utile) sau baobabul, pe care băștinășii îl numesc „arborele pîinii maimuțelor”.

De pe urma acestui arbore, care se înrudește cu dudul, băștinășii au numeroase folioase. Fructele sînt coapte în cuptor sau sînt gătite în diferite feluri ori sînt uscate ca apoi să fie pisate spre a se obține făina. Din

întreaga plantă se extrage un suc lăptos, din care se prepară cleiul. În sfîrșit, din trunchiul său se fabrică hîrtia. Pentru toate aceste calități, „arborele de pîine” este socotit de către localnici drept darul cel mai de preț al naturii.

CITITORII CĂTRE CITITORI

Doresc să facă schimb de cărți poștale ilustrate următorii cititori:

— Teofil Lupșa, tehn. geolog, Exploatarea minieră „7 Noiembrie” Nistru, raionul Șomcuța M., reg. Baia Mare;

— Barbu Mariana, elevă, str. Filimon Sîrbu nr. 6 B, Pitești;

— Ion St. Nicolae, str. Filimon Sîrbu 168, Pitești;

— Popescu Constantin, elev, str. N. Bălcescu 73, Pitești.

DE VORBĂ CU MEDICUL

PREDESCU NICOLAE — Căminul „30 Decembrie” — Cluj: În scrisoarea dv. menționați numai vîrstă și înălțimea corpului, fără a ne indica greutatea. În ce privește înălțimea, considerăm că este multumitoare. Pentru un răspuns satisfăcător, este necesar să ne indicați greutatea corpului și perimetrul toracic.

Nici la cea de-a doua întrebare nu vă putem răspunde satisfăcător, fiindcă nu ne indicați despre ce fel de defecte fizice este vorba. Există, fără îndoială, în București servicii chirurgicale și de ortopedie care fac asemenea intervenții.

POPA ANA — Piatra Neamț: Dacă reumatismul dv. a apărut în ultimii 2-3 ani, va trebui făcută o legătură între vîrstă și anumite tulburări glandulare care apar la această vîrstă. S-ar putea să fie vorba de un reumatism endocrin.

Fără îndoială că tratamentul făcut pînă acum este cu totul insuficient. Artrozele beneficiază prea puțin de injecțiile pe care le-ați făcut. Consultați și un endocrinolog din orașul dv. În orice caz, trebuie să faceți un tratament mixt: medicamentos și balnear. Dacă nu suferiți de creșterea altă maladie cardiacă sau digestivă, puteți face tratament cu Reumazol sau Cortizon. Aceasta însă sub controlul medicului care vă îngrijește. Cura la Govora sau Bazna vă poate ajuta.

DĂRDALĂ ILIE — Focșani: După descriere știmem convinși că ați făcut un tratament complet și aplicat la timp. Este deci explicabil faptul că nu ați mai avut nici o manifestare a bolii. N-ar fi rău să faceți și un examen al lichidului cefalo-rahidian; aceasta pentru liniștea dv. Știmem conștii că rezultatul va fi negativ. Această analiză o veți face însă numai dv., nu și copilul. Nu este cazul să faceți tratamentul la care vă referiți. Comunicați-ne rezultatul analizei de mai sus.

În ce privește a doua întrebare, care se referă la soția dv., vă recomandăm să repeteți tratamentul cu Cortizon și Novocaină. Acest tratament are însă o eficacitate trecătoare. După o perioadă de timp, durerile vor reveni. Băile de iod și sulf la Govora sau Herculane au dat rezultate bune în asemenea cazuri.

T.F.: Se pare că suferiți de crize de tahicardie paroxistică. Este deci explicabil că medicul care v-a examinat în ajara acestor crize să fi apreciat inima dv. ca normală. Ar fi recomandabil ca medicul să vă poată examina în timpul crizei de care vă plîngeți. Cu siguranță că atunci diagnosticul se poate preciza mai bine. Faptul că aceste crize sînt de scurtă durată vă permite să continuați tratamentul prescris. În cazul unor crize de durată mai lungă, veți lua cu Căminul 0,20 gr. Faceți și o electrocardiogramă.

Businessul impozitelor

Este S.U.A. „țara tuturor posibilităților” sau nu? Pentru cei care s-ar mai îndoi de acest mare adevăr, menționăm un fapt care, pe lângă multe altele, constituie încă o dovadă elocventă: „businessul impozitelor”.

În ce constă această afacere și cum este posibil ca impozitele să devină obiect de afaceri, ca o marfă oarecare?

Marile societăți americane plătesc retribuții grase unor „experți” angajați de ele, a căror misiune este să pregătească posibilitățile „legale” de natură să le permită fie să se sustragă pur și simplu, fie să reușească să plătească cit mai puține impozite. Datorită „experților în evaziuni fiscale”, sume uriașe care se cuvin tezaurului public rămân în buzunarul marilor capitaliști — proprietari și acționari ai trusturilor americane.

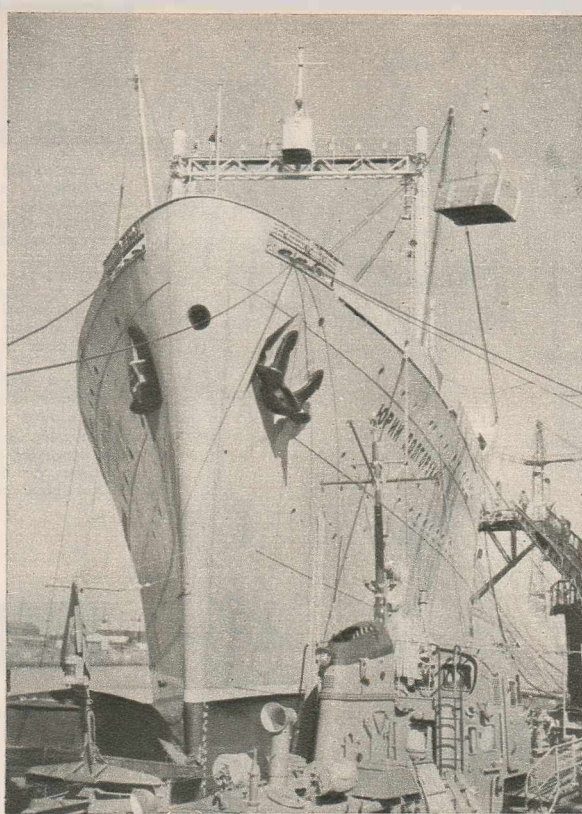
Una din nenumăratele posibilități ajunse la „înflorire” datorită businessului impozitelor este întemeierea unei „fundații”. Legea americană consideră fundația drept „o entitate legală, autonomă și necomercială, stabilită pentru promovarea bunăstării omenirii” și, ca atare, este scutită de impozite, dat fiind că ea girează fonduri transmise prin donații sau testamentare.

În realitate aceste fundații — după cum arată Wright Mills în cartea sa „Elita puterii” — „servesc drept bănci particulare, operând în beneficiul donatorilor”; deseori „omenirea a cărei bunăstare o asigură se rezumă la câteva rude sărace”. Revista „Business Week” scria nu demult: „Dacă grija principală a unui individ este de a-și proteja veniturile sale împotriva impozitelor (!), el nu are decît să constituie o fundație, fie ea cit de mică...”

Ce îi rămîne însă de făcut muncitorului care nu-și poate angaja un „expert” și nici nu-și poate constitui o fundație? Evident, nimic altceva decît să plătească oalele sparte și să plătească în locul capitaliștilor impozite usturătoare.

Așa stînd lucrurile, se mai poate îndoi cineva că S.U.A. este țara tuturor posibilităților?

Silviu GEORGESCU

R. D. G. — ANTARCTICA. La marile șantiere navale Warnow din R.D. Germana a fost terminat recent, pentru Uniunea Sovietică, petrolierul „Iuri Dolgoruki”. Noul vas, care este destinat aprovizionării cu combustibil a expedițiilor științifice din Antarctica, poate transporta 13.520 de tone petrol, adică atît cît ar intra în 900 de cisterne de cale ferată.

„BOGAT PESCUIT” — spune brigadierul Tahman Iusupov, după intoarcerea din largul Mării Caspice a unei brigăzi de pescari azerbaidjani. Sutele de tone de pește aduse zilnic sînt prelucrate pe loc la Combinatul din Baku, capitala R.S.S. Azerbaidjane.

CONFUZIE... La Atena, jucătorii echipei de fotbal „Egaleo” au jucat atît de întocit împotriva adversarilor, încît au confundat, se pare, balonul cu... antrenorul Zogas al echipei adverse, „Niki Volou”. Rezultatul final al meciului: 1—1, plus internarea în spital a lui Zogas.

← NU-I CHIAR VENUS DIN MILLO, ci Venus din... Strelice. Fotografia reprezintă o statueta descoperită în R. Cehoslovacă și care a fost denumită Venus din Strelice, după numele localității unde a fost găsită. Ea aparține unei perioade de acum 5.000 de ani.

ȚA LUA SAU A NU LUA DOCTORIA! Iată problema pe care parcă și-o pune această maimuță din parcul zoologic din München...

← ÎN BAZARELE MULTOR ORĂȘE ARABE, printre cele mai ciudate marfuri se găsesc de vânzare și... păsări răpitoare.

↑ O RUPERE DE NORI a provocat inundarea străzilor din orașul francez Perpignan. Cantitatea de apă căzută a fost atît de mare, încît a acoperit numeroase mașini.

→ ORCHESTRA SIMFONICĂ a pionierilor din Sofia a obținut un răsunător succes cu prilejul turneului întreprins în Italia. Presa italiană de specialitate a fost unanimă în a recunoaște că interpretarea de către orchestră a unor lucrări de Bach, Beethoven, Verdi, Liubomir Pipkov ș.a. a fost exemplară. Micii interpreți au fost invitați în Italia și în anul viitor.

4.540 Kg IN COSMOS!

Întreaga lume aplaudă lansarea primei nave-cosmice sovietice — o adevărată repetiție generală pentru zborul omului spre alte planete. O nouă etapă a fost inaugurată: pe un corp cosmic lansat de pe Pământ, există o cabină destinată omului. Și navigatorul își va ocupa locul în curînd. Ceea ce părea încă pînă ieri o realizare mai îndepărtată, a intrat în stadiul pregătirii practice. Savanții sovietici au uluit pe specialiștii din întreaga lume, ridicînd și mai mult binecunoscuta superioritate a Uniunii Sovietice față de S.U.A., în domeniul cercetării Cosmosului; în timp ce Statele Unite rămîn în urmă în domeniul tehnicii rachetelor, de pe pămîntul sovietic se ridică, una după alta, cele mai uluitoare sisteme de asalt pașnic al Cosmosului.

O navă cosmică-satelit de 4.540 kg! O greutate de circa 3,5 ori mai mare decît greutatea celui de-al treilea satelit sovietic, lansat cu doi ani în urmă, în aceeași zi de 15 mai. Ce nivel înalt al tehnicii rachetelor vădește această greutate impresionantă! Să ne amintim: primul pui cosmic al Pămîntului, primul satelit artificial, lansat tot de Uniunea Sovietică, a avut 33 de kilograme. Apoi, rînd pe rînd, cu fiecare nouă lansare, greutatea sateliților și a rachetelor cosmice sovietice s-a mărit

mereu. Aceasta indică o continuă ridicare calitativă a motoarelor și combustibililor utilizați. Cu ajutorul acestora s-au realizat rachete cu forță din ce în ce mai mare, în vederea transportării de nave-cosmice de felul celeia lansate la 15 mai, pe bordul căreia să poată fi instalată, alături de aparatura științifică, o locuință omenască, înzestrată cu tot echipamentul pe care l-ar impune existența în deplină securitate a unui cosmonaut.

Specialiștii comentează impresionanți și orbita aproape circulară pe care a fost plasată nava-satelit, și marea putere a rachetei purtătoare. Pentru aprecierea judicioasă a acestei puteri, trebuie să ne gîndim că greutatea de 4.540 kilograme aparține numai navei-satelit. Dar pe lângă aceasta, ultima treaptă a rachetei cîntărește la rîndul ei alte cîteva mii de kilograme. Ce forță formidabilă au trebuit să aibă motoarele rachetei ca să poată imprima acestei greutăți fără precedent — obligatoria viteză de aproximativ 8 km pe secundă, prima viteză cosmică!

Zborul omului în Cosmos comportă asigurarea revenirii lui pe Pământ. În direcția aceasta, lansarea din 15 mai aduce noutatea experimentării practice a problemei reîntoarcerii. Nava-

(Continuare în pag. 24)

ÎNTREAGA LUME SALUTĂ URIAȘUL SUCCES AL ȘTIINȚEI SOVIETICE

PROF. VLADIMIR DOBRONRAVOV: „În Uniunea Sovietică toate măsurile îndreptate spre cercetarea spațiului cosmic se desfășoară exclusiv în scopuri pașnice, științifice, pentru studierea și folosirea forțelor naturii, pentru a face să progreseze asemenea științe ca folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, dezvoltarea radiotehnicii, radiofoniei, îmbunătățirea metodelor meteorologiei etc.”

ACAD. EUGEN BĂDĂRĂU: „Sîntem fericiți că acest nivel atât de înalt al științei și tehnicii aparține Uniunii Sovietice, ceea ce ne dă garanția că el va fi folosit în lupta pentru cunoașterea cît mai de aproape a lumii ce ne înconjoară, pentru îmbunătățirea continuă a vieții omului, pentru apărarea păcii”.

PROF. ING. ION PASCARU „Această navă-satelit inaugurează trecerea de la sateliții și rachetele cosmice-automat, la nave cosmice și stații interplanetare care, în curînd, vor avea oameni la bord”.

L. J. CARTER, secretarul Societății interplanetare britanice: „Rușii continuă să fie pe primul loc în întrecerea în domeniul rachetelor”.

M. CLARK, profesor la Universitatea din Camberra (Australia): „Nava cosmică lansată în Uniunea Sovietică va furniza omenirii noi date științifice, care pot prezenta un interes deosebit pentru toți oamenii din lume. Experimentarea navei cosmice sovietice constituie un nou pas important al științei în interesul întregii omeniri. Succesul oamenilor de știință sovietici vine să demonstreze încă o dată cu o mare convingere că Uniunea Sovietică a întrecut cu mult celelalte țări în domeniul tehnicii rachetelor”.

PROF. MIAGHI MASADZI, șeful observatorului astronomic din Tokio: „Îmi dau seama că se apropie ziua cînd omul va reuși să efectueze zboruri în spațiul cosmic”.

(Continuare în pag. 24)

„PRIMĂVARA LA PRAGA“

Și anul acesta tradiționalul festival muzical internațional „Primăvara la Praga” a stat în atenția melomanilor din întreaga lume. În fotografiile alăturate dăm cîteva aspecte din timpul festivalului.

Prima manifestare, care a avut loc la 13 mai în sala „Smetana”, a prilejuit dirijorului cehoslovac Karel Ancerl să dirijeze un concert al Filarmonicii cehoslovace (foto 1).

Cel de-al doilea concert din cadrul festivalului a avut loc tot în sala „Smetana”, în ziua imediat următoare. A cîntat Orchestra simfonică din Praga, sub conducerea dirijorului belgian Eduard von Remoortel (foto 2). Solist al acestui concert a fost tînărul violonist român Ștefan Ruha, care a reperat un mare succes. Iată-l, ovaționat de public, după interpretarea Concertului pentru vioară de Mendelssohn (foto 3).

(Foto C. T. K.)

DACTIA: BUCUREȘTI
PIAȚA ȘCINTEII

Căsuța Poștală: 3507
of. 33, Tel. 17.60.10,
int. 1744

ABONAMENTE:

la toate oficiile poștale din țară și la factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

PREȚUL
ABONAMENTELOR:

3 luni: 26 lei
6 luni: 52 lei
un an: 104 lei

(Urmare din pag. 23)

satelit este într-o anumită măsură teleghidată. După obținerea datelor necesare de pe bordul navei la o comandă trimisă de pe Pământ, cabina ermetică se va desprinde de nava-satelit și va începe să coboare. De data aceasta ea nu va reveni; păturile dense ale atmosferei, în care va intra în drumul spre casa pămînteană, mai arată încă ostilitate și ea își va înceta existența în timpul acestei coborîri. Dar, „într-un viitor apropiat — a declarat profesorul sovietic Dobronravov — va fi rezolvată problema înapoierii sateliților pe Pământ. Și primii cercetători științifici vor zbura în spațiul cosmic”.

...În jurul globului, deasupra noastră, zboară primul lăcaș omenesc în Cosmos. El reprezintă o minunată materializare a creației genului uman; el reprezintă înariparea omului, nestrămutata lui năzuință spre lumină, spre viață, spre cucerirea pașnică a Cosmosului. El simbolizează dragostea de pace și progres a Uniunii Sovietice.

(Urmare din pag. 23)

AGENȚIA „FRANCE PRESSE”: „Lansarea satelitului cu greutatea de 4,5 tone constituie o realizare științifică precum și un avertisment indirect despre puterea Uniunii Sovietice”.

AGENȚIA „PRESS ASSOCIATION”: „Au apărut zorile erei călătoriilor cosmice. După cum se vede, rușii intenționează ca încă în actualul deceniu să trimită oameni spre Lună și spre alte planete. Această rachetă este, fără îndoială, de câteva ori mai mare decât toate cele lansate pînă în prezent. Astăzi, specialiștii ruși în domeniul rachetelor întrec pe americani, așa cum îi întreceau în 1957 și, poate, chiar mai mult”.

„WESTFÄLISCHE RUND-SCHAU” (R.F. Germană): „Prin lansarea navei cosmice, Uniunea Sovietică a confirmat în fața întregii lumi că este cea mai mare putere în domeniul construcției rachetelor”.

